

SALOU magazine

Publicació mensual gratuïta
Núm. 2, gener / febrer

caràcter
JOVE

www.saloumagazine.com

CONSELL
LOCAL
JOVENTUT

LA FESTA MAJOR D'HIVERN INCLOU UNA VUITANTENA D'ACTES · ÈXIT DE PARTICIPACIÓ EN LA PRIMERA FESTA DE CAP D'ANY A SALOU · ENTREVISTA A JOAN CARBONELL · I MOLT MÉS....

Festa major d'hivern Salou 08

del 18 al 27 de gener

AJUNTAMENT DE SALOU
Regidoria de Festes

 descarrega't
el programa d'actes
www.salou.org

EDITORIAL

Ha arribat el 2008, la qual cosa és lògica, predictable i no sorprèn a ningú, ja que el greu hagués estat que mai hagués arribat. Si fos el cas, ara estaríem vivint un any caducat, un any repetit, un any reciclat, un fàstic d'any. Un any en el qual ho sabríem tot, però tornàriem a viure'l, fins i tot, pitjor que l'original. On voldríem arreglar tot el que vam fer malament i ens traïria la nostra memòria en la subtil singularitat dels nostres errors, responsables de les hecatombes personals, empitjorant l'empitjorable i no millorant el millorable; on la nostra identitat repeteix curs i l'efímer es confirma com a efímer, fins l'any que havia de venir i no va arribar, l'home que havia de ser i no seré i l'home que vaig ser va repetir curs i va tornar a fer-ho malament, deixant-me sense present. Així que lluny de qualsevol frivolitat, Salou Magazine us desitja feliç any 2008, ja que si l'any no hagués arribat, hauria estat una *putada*.

Salou Magazine

SALOU MGZ

EDITA

Associació Consell Local de Joventut

DIRECCIÓ

Indaleci Salas

CONSELL DE REDACCIÓ

Sandra Bo, Núria Benaiges, Miguel Laborde i Indaleci Salas

COL.LABORADORS

Actualitat, Consell Local de Joventut, Redacció i Premsa

Entitats i escoles, Roser Berengueras, CEIP Salou II, CEIP Santa Maria del Mar, I.E.S. Jaume I i La Xarxa

Una mica de tot, M. Victòria Domingo, Vladimir Lozano, Enriqueta Lorente, Dra. Cristina Picazo, Laura Nogueras, Antonio Guiu

Reculls d'opinió, Ray Lasheras, Carles Gutiérrez, Jose Llorca Pau, Natalia Castellanos, Joan Carbonell i Xavi Fähndrich

Tendències, Alfred Besora i Anna Pastor

Parc de Nadal, Redacció

Cuina Jove, Eduardo Cuesta, Pablo Housemann, Rafa Sánchez i Raquel Vilaplana.

FOTOGRAFIA

Miguel Laborde, Indaleci Salas, Núria Benaiges

CORRECCIÓ DE TEXTOS

M. Victòria Domingo

PROJECTE DE DISSENY I MAQUETACIÓ

Gràficactiva SCP

IMPRIMEIX

Indústries Gràfiques Gabriel Gibert

REDACCIÓ I SEU SOCIAL

Guillem de Montcada, 20 Baixos

Tel. 977 383466

DEPARTAMENT COMERCIAL I PUBLICITAT

Guillem de Montcada, 20 Baixos

Tel. 977 383466 - 695552343

info@saloumagazine.com

COL-LABORA

Farmàcia Coret

Revista gratuïta de publicació mensual

3000 exemplars de tiratge

Distribuïda al municipi de Salou

Editada amb la col.laboració de l'Ajuntament de Salou.

www.saloumagazine.com

Ja estem preparant la revista núm. 3,

Si voleu posar-vos en contacte per fer

alguna publicació o col.laboració, us heu d'adreçar a:

C/ Guillem de Montcada, 20, 43840 SALOU

Tel. 977 383466 / mail: info@saloumagazine.com

Termini: abans del 4 de Febrer

ÍNDEX

Actualitat	04
Notícies d'actualitat a Salou	
Consell Local de Joventut	
Entrevista a Joan Carbonell	10
Un jove amb empena	
Entitats i escoles	12
Clara Schumann	
IES Jaume I, aniversari d'Euler	
Activitats escolars	
La Xarxa, foment de la cultura popular catalana	
Una mica de tot	18
Què llegim?	
Anticoncepció d'emergència o sexe segur?	
¿Te suena?	
La gelosia	
Què escoltem?	
Reculls d'opinió	24
The RAID, 100% aventura	
Ya no quedan Kurt Cobains	
Per què el mode aleatori no és aleatori	
Mis clásicos	
La república de les persones	
Mi pequeño homenaje al Coso Blanco	
Tendències	34
Moda: pregunta-li a l'Alfred	
El racó de la salut	
Ara que vénen rebaixes	
Cuina jove	38
Comença l'any amb bon gust	
Especial Parc de Nadal	40
Recull d'imatges	
La foto amagada	42
L'Agenda	43

Uns 250 alumnes van assistir al TAS

per veure un espectacle d'educació viària

Uns 250 alumnes, que cursen 4t d'educació primària a les escoles de Salou, van assistir a un espectacle organitzat per la Policia Local i la Regidoria de Cultura i Ensenyament al Teatre Auditori (TAS).

Aquest espectacle pertanyia a la campanya d'educació viària que s'ha dut a terme enguany a les escoles del municipi, segons un dels seus responsables, Juanma Tortosa. S'han treballat les conductes cíviues al carrer en el transcurs de les quatre xerrades sobre aquest tema que s'han impartit prèviament als col·legis.

Per complementar el programa educatiu, els infants van veure un muntatge pedagògic, titulat Traspatràs, que tracta sobre la seguretat, la prevenció d'accidents i l'educació cívica, adreçat a un públic en edat escolar i protagonitzat per l'actor Leo Kálnay.

L'Ajuntament vol impulsar la construcció d'un nou CEIP a Cap Salou

L'Ajuntament de Salou posarà a disposició del Departament d'Educació de la Generalitat una finca a la zona de Cap Salou, perquè el municipi pugui tenir un CEIP en aquesta àrea.

Aquest solar, amb una superfície de 8.000 metres quadrats, està situat al costat del vial que uneix Salou amb el nucli de La Pineda i acollirà alumnes, entre altres zones, de Cap Salou, Mirador de Salou i Xalets de Salou.

El regidor de Planificació Territorial, Pablo Otal, ha destacat la importància d'aquest fet, ja que "en un context de creixement demogràfic constant com és el de Salou, la voluntat de l'actual equip de govern és descentralitzar serveis i equipaments per tal d'equilibrar la ciutat". Segons ha explicat el propi Pablo Otal, aquest nou centre d'ensenyament estarà complementat amb una llar d'infants de 41 places, ampliable en el futur fins a 82 places, que se situarà en una finca annexa de 2.000 metres quadrats.

La salouenca Erica Murase

va inaugurar el primer Cicle de Joves Intèrprets de Salou

La salouenca Erica Murase va inaugurar, el passat 10 de gener, el Cicle de Joves Intèrprets que ha organitzat per primera vegada la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Salou. Va començar els seus estudis musicals a l'Escola Municipal de Música de Salou abans d'ingressar al Conservatori Municipal de Música de Vila-seca. Actualment rep classes al Centre d'Estudis Superiors de Música del País Basc (Musikene) amb Gustavo Díaz Jerez.

El responsable de l'organització, Enric Riu, destaca la qualitat artística d'aquesta jove, que ha estat guardonada en diverses ocasions (al Certamen Vila de Salou, al Premi Ciutat de Berga, al Concurs Joves Intèrprets Premi Eugènia Verdet, al Concurs Ciutat de Carlet i al Concurs de Piano de Barcelona) i ha actuat, entre altres sales, a l'Auditori Pau Casals del Vendrell, a l'Auditori Josep Carreras de Vila-seca, a l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, a l'Ateneu Barcelonès i al Cercle del Liceu de Barcelona; i de la resta d'intèrprets que inclou el cicle. En total, s'ha programat una dotzena d'actuacions gratuïtes d'una hora de durada, que abarquen diferents estils de música: clàssica, sobretot; però també irlandesa, contemporània i jazz. Deu d'aquestes actuacions tindran lloc a la Sala Xavier Turull de l'EMMS; i les dues restants, al Teatre Auditori de Salou (TAS). Al primer escenari pujaran la soprano Maria Escobar i A. Branch (soprano i piano); Adrià Baiges (guitarra); Otherside (música irlandesa); Oriol Aymat (violoncel), Joan Terol (jazz quintet), Lluís Castán (violí i piano), Dúo Entr'acte (flauta i guitarra), Marta Médico (violoncel/piano) i Pau Baiges (piano); i al segon, l'Orquestra Haendel (orquestra de cordes) i Lenka Bartunkova. La majoria dels intèrprets tenen entre 20 i 25 anys i són o viuen a la nostra demarcació. La primera edició d'aquest cicle s'acabarà el 18 de juny. Fins aleshores, s'oferirà una mitjana de dues actuacions cada mes.

Cinc alumnes de l'IES Jaume I

van rebre els Premis Beques 2007 per a Estudis Universitaris

L'alcalde de Salou, Antonio Banyeres; acompanyat del regidor de Cultura i Ensenyament, Paco Gaya i de la directora de l'IES Jaume I, Montse Vallès, van lliurar el passat 14 de desembre els Premis Beques 2007 per a Estudis Universitaris. Ho van fer en un acte solemne, celebrat a la sala Xavier Turull de l'Escola Municipal de Música, durant el qual el periodista Xavier Graset va impartir una conferència titulada *El verí de la ràdio*.

A la convocatòria d'aquest atorgament de beques, es van presentar nou sol·licituds: dues d'alumnes amb matrícula d'honor, tres d'alumnes del Batxillerat Humanístic i de Ciències Socials, dos d'alumnes del Batxillerat de Ciències de la Naturalesa i de la Salut, una d'un alumne del Batxillerat Tecnològic i un altre d'un alumne d'un Cicle Formatiu de Grau Superior. Els alumnes que han obtingut aquests premis són, en concret: Laia Duart Vilella, del Batxillerat Humanístic i de Ciències Socials; Rubén González Hernández, del Batxillerat Tecnològic; i Carlos Javier Ruiz Laguna, del Batxillerat de Ciències de la Naturalesa i de la Salut. Els estudiants amb matrícula d'honor als quals se'ls ha concedit també una beca són: Jorge Enrique Lorente Sánchez, del Batxillerat Humanístic i de Ciències Socials; i Kevin Molina Mata, del Batxillerat de Ciències de la Naturalesa i de la Salut.

L'Ajuntament de Salou convoca aquests guardons amb l'objectiu de fomentar l'aprofitament educatiu de les noves tecnologies, fomentar la mobilitat dels estudiants per millorar el seu nivell formatiu i promocionar la formació continuada d'aquells alumnes de Salou que s'incorporen al món universitari.

Per optar a aquests premis, els candidats havien d'estar matriculats en el 2n curs de Batxillerat de l'IES Jaume I de Salou o en altres centres de Batxillerat de la província durant el curs 2006-2007, tenir nacionalitat espanyola, ser menors de 25 anys i estar empadronats al municipi de Salou.

La quantia de la beca és de 565 euros, per als alumnes qualificats amb matrícula d'honor per les Juntes d'Avaluació de 2n de Batxillerat; i de 1.284 euros, per a la resta de seleccionats.

Reflexionen sobre el problema de la migració irregular al TAS

El Teatre Auditori de Salou va acollir un cinefòrum sobre la migració irregular, organitzat per la Regidoria de Ciutadania i Igualtat de l'Ajuntament i el Comitè Català de l'Agència de l'ONU per als Refugiats (ACNUR). A aquesta activitat titulada 'Aproximació a les migracions humanes' hi va assistir un grup nombrós d'estudiants de l'IES Jaume I i diversos ciutadans, a més de membres de diferents associacions convidades. Els encarregats de presentar aquest acte de sensibilització i difusió de la realitat i les necessitats dels refugiats van ésser la representant de sensibilització i educació del Comitè Català, Carmen Sánchez Falconi; i l'exrepresentant d'ACNUR, Carlos Boggio; acompanyats de la regidora de Ciutadania i Igualtat, Sonia García; i de la directora de l'IES Jaume I, Montse Vallès.

Guanyadors del concurs de postals nadalenques

L'alcalde de Salou, Antonio Banyeres; el regidor de Cultura i Ensenyament, Paco Gaya; i l'inspector d'Ensenyament Carles Jardí van lliurar el mes passat els guardons del concurs de felicitacions nadalenques. Carla Santafe Madueño, estudiant de 2n A del CEIP Europa i guanyadora del 1er premi, va rebre una bicicleta; mentre que Marc Padrell Pujol, alumne de 2n B de l'Escola Elisabeth, que va quedar segon, va ser premiat amb un Mp 4. El mateix regal va ser per Paula Martínez Plaza, que va a la classe de 2n A de l'Escola Elisabeth i va quedar tercera.

L'obra guanyadora ha estat la postal de felicitació oficial de l'Ajuntament de Salou. Aquest era, precisament, l'objectiu del concurs, dirigit als alumnes de cicle inicial de totes les escoles de la localitat.

Itziar Solla guanya el Concurs de Cartells de la Festa Major d'Hivern 2008

Itziar Solla Garmendia és la guanyadora del Concurs de Cartells de la Festa Major d'Hivern 2008, convocat per l'Ajuntament de Salou. Així ho va decidir per unanimitat el jurat d'aquest certamen, integrat per dos membres del món artístic i professional (Indaleci Salas i Joan Casals) i un representant de la Regidoria de Festes (en concret, el coordinador de l'Àrea de Cultura i Festes), Salvador Mimbrera. A l'hora de prendre aquesta determinació, van tenir en compte criteris de qualitat artística i originalitat, idoneïtat i expressivitat de la proposta. Solla rebrà un premi en metàl·lic de 600 euros, subjectes a impostos, i haurà de cedir en exclusiva i irrevocablement el dret a reproduir el cartell. L'obra, que s'inspira en la festa com es demanava a les bases del concurs, s'utilitzarà en banderoles publicitàries i com a portada del programa festiu.

El cartell guardonat representa un dels elements tradicionals de la Festa Major d'Hivern de Salou: l'actuació dels diables de foc al famós Cós Blanc, l'acte central de la festa consistent en una desfilada de carrosses i una lluita de confetti, sobre un fons de color vermell que conté el logotip de l'Ajuntament de Salou i el text 'Festa Major d'Hivern Salou 2008'; tal com s'havia exigut. A la convocatòria d'aquest concurs es van presentar, en total, una dotzena de treballs. Totes les obres es podran veure exposades al vestíbul del consistori, durant els dies de la Festa Major d'Hivern, que se celebrarà del 18 al 27 de gener.

El TAS va acollir una gala benèfica a favor de la investigació contra el càncer

El Teatre Auditori de Salou (TAS) va acollir el passat 21 de desembre, la Gala Benèfica de l'Escola de Dansa Sandra Rubí. Els diners recaptats amb la venda de les entrades, que costaven 7 euros, van ser destinats íntegrament al Laboratori de Recerca sobre el Càncer del Desenvolupament de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona. La recaptació total va ser de 7.300 euros.

Durant aquesta gala es mostrà el treball d'un centenar d'alumnes d'aquesta escola de dansa del municipi, que van fer exhibicions de dansa clàssica, contemporània i del ventre; així com de hip-hop.

Inaugurada l'antena del coneixement de Salou

S'ha inaugurat l'antena del coneixement de Salou, que forma part del Campus Extens de la Universitat Rovira i Virgili.

Els objectius principals d'aquest projecte són: posar el coneixement al servei de la societat, estendre i apropar les potencialitats de la universitat pública de referència a Tarragona; i esdevenir un nucli dinamitzador i proactiu d'activitats d'interès territorial i difusor dels valors socials que insperen la universitat com a institució.

Per aconseguir aquests objectius es duran a terme diferents activitats. Així, per exemple el 18 de gener s'inauguraran les Aules d'Extensió Universitària per la Gent Gran amb una conferència a càrrec del professor de la Facultat de Lletres Josep Maria Sabaté i Bosch, sota el títol *Les beceroles de la història*, a la Llar de Jubilats; i el 23 de gener hi haurà una marató de Cinema de Terror al Centre Cívic, segons la responsable de l'antena de coneixement a Salou, Charo Ferrer.

Ferrer ha anunciat altres activitats previstes al llarg del 2008, com ara una conferència sobre Picasso i El Guernica; una altra sobre 'Oci i espiritualitat: la Setmana Santa com a recurs turístic'; un cicle de cinema per a joves i un curs monogràfic sobre l'expansió marítima catalana a l'Edat Mitjana dins de la Universitat d'Estiu de la URV; i diverses exposicions.

La seu física de l'antena del coneixement està situada al primer pis del Centre Cívic, situat al carrer de l'Advocat Gallego. Aquí els ciutadans disposaran d'un espai de treball amb ordinadors connectats a Internet i a la intranet de la URV; i d'un escriptori on s'impartiran conferències, xerrades i classes. Aquestes dependències estaran obertes al públic a les tardes, a principis de gener.

Nota d'agraïment de l'equip humà de Càritas Salou

Aquest Nadal, els nens de Càritas Salou no s'han quedat sense joguines. Això ha estat possible gràcies a tots els nens i nenes de Salou que, a través de les seves respectives escoles, ens han fet arribar joguines i menjar.

La seva tasca té un valor incalculable, que només es pot mesurar amb els somriures de tots aquests nens el dia de Reis.

L'equip humà de Càritas Salou, volem donar-vos les gràcies.

Gràcies a tots!

Consell Local de Joventut

Renta de emancipación 210 € mensuales

¿En qué consiste?

Los jóvenes de entre 22 y 30 años pueden recibir:

210 euros mensuales para el pago del alquiler de su vivienda habitual durante un máximo de cuatro años.

Te ahorras 2.520 euros al año de alquiler, y en total 10.080 durante los cuatro años que dura la prestación.

600 euros de préstamo que se puede utilizar para la fianza.

Al finalizar el contrato de alquiler o cuando dejes de recibir la renta de emancipación, deberás devolver esta cantidad.

Si se necesita aval, 120 euros para los gastos de su tramitación. Con esto cubres buena parte de los costes necesarios habitualmente para iniciar un contrato de alquiler. En total, te ahorras en el primer mes hasta 930 euros, sumando 600 del préstamo que te puede ayudar para el depósito, 120 euros del coste habitual de un aval y 210 euros de la primera mensualidad.

¿Cuándo entra en vigor?

La prestación entró en vigor el 1 de enero de 2008, por tanto ya se puede presentar la solicitud. Infórmate en el departamento de vivienda de tu Comunidad Autónoma. La renta de emancipación será percibida por meses completos, y tendrás derecho a recibirla desde el mes siguiente al de su solicitud.

Por ejemplo, si presentas tu solicitud en enero y hasta marzo no te la aprueba tu Comunidad Autónoma, tendrás derecho a recibir la ayuda correspondiente del mes de febrero en adelante.

¿Qué documentación hay que presentar para obtener la prestación?

Basta con presentar el impreso de solicitud en el que figuran los datos personales necesarios para comprobar que se cumplen todos los requisitos como, la edad, el número de la Seguridad Social, la referencia catastral de la vivienda, el número de cuenta, etc. Y una copia del contrato de alquiler. En algún caso deberás presentar otra documentación que demuestre que cumples algún requisito exigido. Infórmate en tu Comunidad Autónoma.

Información:

Puedes recoger los formularios de solicitud y solicitar información de los periodos y lugares para presentar la solicitud en el PIJ, situado en la Plaza Carrilet S/N o llamando al 977350786, horario de 09 a 13 horas y de 17 a 20 horas de lunes a viernes.

III Torneig de Reis Vila de Salou per ajudar els sahrauí, tot un èxit

El passat 6 de gener es va celebrar el III Torneig de Reis Vila de Salou, organitzat pel Club Bàsquet Salou amb la col·laboració de l'Ajuntament de Salou, l'Associació Catalana d'Amics del Poble Sahrauí (ACAPS) d'Horta-Guinardó (Barcelona) i el restaurant La Toscana.

Com en les anteriors edicions, l'objectiu del torneig era recollir aliments i col·laborar amb els projectes de cooperació d'ACAPS. El torneig va tenir lloc al Pavelló d'Esports Municipal, on els locals van jugar contra el C.B. Vila-seca (Copa Catalunya), com en totes les altres edicions. Els assistents no van pagar entrada però, sí van portar aliments com ara llegums, pasta, arròs, oli i sucre. Això va ser el tiquet d'entrada al recinte municipal que va acollir gairebé 250 persones.

L'any anterior es van aplegar més de 400 kg de menjar, una xifra que ha estat superada enguany amb un total de 3000 kg. En aquesta edició, com a novetat, també es van recollir aliments al camp de futbol del municipi. Els jugadors de la UD Salou i del Salou Futbol Sala van disputar un altre partit el dia 6 de gener. D'aquesta manera, els dos clubs esportius abans esmentats es van afegir també a la causa solidària. El mateix va fer l'Ajuntament de Salou, que a banda de col·laborar en l'organització d'aquest esdeveniment esportiu, va donar a l'ACAPS 300 euros per comprar menjar per als sahrauís.

Èxit de participació en la primera Festa de Cap d'Any a Salou

Unes 600 persones van prendre part en la Festa de Cap d'Any, que va tenir lloc a l'Estadi Municipal (on està situat el camp de futbol). Aquesta participació és considerada un "èxit" pel consistori de la ciutat, segons va dir el responsable de la Regidoria de Joventut i Esports, Daniel López.

'S'ha de tenir en compte que aquesta era la primera vegada que s'organitzava aquesta festa i que va servir perquè molts veïns de Salou no s'haguessin de desplaçar la nit del 31 de desembre fins a altres localitats dels voltants i agafar el cotxe; i perquè es relacionessin entre ells. La festa va atreure, a més, a gent de totes les edats i no hi va haver cap incident", va precisar López.

La celebració de l'inici del 2008 va començar cap a les 00.30 hores i va finalitzar a les 06.30 hores, aproximadament. Durant aquest temps, els assistents van poder gaudir per 20 euros de tres consumicions, bona música, cotilló i un espai decorat i condicionat especialment per a l'ocasió. A més, van poder tornar a menjar-se el raïm cap a les tres de la matinada i menjar xocolata a les sis. Pel bon desenvolupament de la festa i per la seva implicació, el regidor Daniel López ha volgut expressar el seu agraïment al **Consell Local de Joventut** i a les diverses associacions col·laboradores.

Recordem que cada entitat es quedarà amb la meitat dels diners recaptats amb la venda de les entrades. D'aquesta manera, l'Ajuntament vol ajudar les entitats locals a finançar les activitats que programen durant tot l'any.

El programa de la Festa Major d'Hivern inclou una vuitantena d'actes

El programa de la Festa Major d'Hivern de Salou 2008, que tindrà lloc entre el 18 i el 27 de gener, inclou una vuitantena d'activitats. L'alcalde del municipi, Antonio Banyeres, ha explicat que enguany aquesta festa tindrà continuïtat amb la celebració del Carnestoltes, que es recuperarà després de bastants anys.

Entre els actes previstos, el regidor de Festes, Joan A. Brull, ha destacat el pregó, que anirà a càrrec de Pep Plaza, imitador que col·labora actualment en el programa 'El Club' de TV3; els dos concerts 'de nivell' (el de la cantant Hanna, del divendres 18 de gener; i el d'Antonio Carmona, del dilluns 21 de gener); i la cercavila popular, amb la participació de les figures i els costums tradicionals de Salou, i la recepció posterior de la corporació municipal a les associacions salouenques a la Torre Vella, del dissabte 19 de gener. En referència a aquesta cercavila i a la mostra de la **Xarxa de Cultura Tradicional Catalana de Salou**, que s'oferirà el mateix dia a la tarda, Brull ha dit: "Volem potenciar i formalitzar aquest acte en el qual intervindran, per exemple, els diables, els bastons i els gegants, per donar a conèixer més la feina de les entitats culturals'.

Aquest acte, de fet, serà una de les novetats de la festa d'enguany. Un altre aspecte nou serà el **canvi d'ubicació del famós Cós Blanc**. És que en aquesta edició, la guerra de confeti pròpiament dita tindrà lloc al carrer Ciutat de Reus i no al Carrer Barcelona. En relació a la seguretat, hi haurà 60 vigilants privats, a banda d'agents de la Policia Local, Bombers i ambulàncies. En aquesta ocasió, hi haurà, a diferència dels anys anteriors, un DJ que punxarà música en directe, i un speaker dels 40 Principales.

Pessebre vivent a Salou

El passat mes de desembre es va representar, en tres ocasions, el pessebre vivent a la Masia Catalana de Salou.

Els infants del municipi que van voler participar-hi ho van fer a través del Grup Esplai Salou. A més a més, aquest any, els Reis d'Orient van fer la seva ofrena d'or, encens i mirra al TAS, davant Sant Josep, la Verge Maria, l'infant Jesús i l'àngel de l'anunciació.

Dia de Reis, un dia ple de màgia.

El passat dia 6 de gener, els infants de Salou i els més grans també, van gaudir d'un dia ple de màgia i fantasia. Les seves Majestats els Reis d'Orient, van arribar al municipi carregats de regals i caramels.

Joan Carbonell, un jove amb empenta

Joan Carbonell, jove salouenc que molts de vosaltres deveu identificar pel negoci que regenta la seva família aquí a Salou: els forns de pa i pastisseries Carbonell. Després de passar per l'IES Jaume I va decidir estudiar INEFC a Lleida per ampliar els seus coneixements en el món esportiu. Ho ha aconseguit amb escreix ja que és el director tècnic de Naturetime i el gerent de l'Estació Nàutica Salou-Cambrils-Mont-roig / Miami platja. Un jove amb empenta que ha traspassat la barrera de l'aventura. Un apassionat dels raids d'aventura i un esportista nat que es manté en forma dia a dia per poder complir els seus somnis.

Joan Carbonell

Al llarg dels anys has anat pujant diferents esglaons pel que fa a la teva vida professional. Com vas començar i quina ha estat la teva relació esportiva amb Salou?

L'esport ha format sempre part de la meua vida. Per l'esport vaig absentar-me de Salou, per estudiar-ho a l'INEFC de Lleida on vaig conèixer altres disciplines esportives, com l'orientació i els raid d'aventura. Gràcies a ells aquests darrers 10 anys han estat una bogeria encantadora, un no parar constant, però sobretot una forma de professionalitzar-me en allò que més m'agrada. No ha estat possible com a competidor de *raids*, ja que és un esport que a Espanya no mou gran quantitat de diners, tot i que gaudim d'uns meravellosos patrocinadors que ens ajuden tant com poden. La professionalitat l'he aconseguida en el camp de la gestió esportiva, primer amb la creació d'una Escola de Vela a La Pineda, després per la gestió al negoci familiar de restauració i, des de fa dos anys, com a gerent de *Naturetime*, empresa dedicada a l'organització d'esdeveniments esportius, entre ells, destacant, l'organització del Raid d'Aventura La Pineda Platja (Lliga Espanyola de Raids), la creació d'un circuit català de competicions d'aventura de nivell iniciació (Open Raids X-races) i la gestió de l'Estació Nàutica. Aquest darrer projecte és el que m'ha retornat a Salou.

Creus que la feina que desenvolupes actualment és feta a mida? Gaudeixes del que fas?

Un professor meu de la universitat deia que en el futur la feina ens l'hauríem d'inventar i jo ja fa temps que he començat. Organitzar esdeveniments relacionats amb l'aventura és molt laboriós, però molt entretingut i creatiu. Gaudeixo més jo que els propis corredors!! Cada cursa té mesos de gestió al darrere i només tens una oportunitat perquè TOT surti bé. La gestió a l'Estació Nàutica és un tipus de gestió diferent, més marcada pels estatuts i els socis, però igualment en gaudeixo.

Ets un apassionat dels raids?

Síííííí!!! Ho vaig agafar amb molta força a l'inici i encara queda metxa... A més, tinc una visió molt específica i global del factor Raid d'Aventura a Espanya, ja que tinc el punt de vista com corredor, com organitzador i ara també com a tècnic des dels comitès de les federacions catalana i espanyola.

"Organitzar esdeveniments relacionats amb l'aventura és molt laboriós, però molt entretingut i creatiu. Gaudeixo més jo que els propis corredors!!"

Quins projectes de futur tens?

Com a projecte més immediat consolidar la gestió de l'Estació Nàutica i aconseguir que sigui una gran entitat dinamitzadora a nivell turístic, social i esportiu. A nivell de curses, preparar una temporada més de raids amb l'organització del 10è Raid La Pineda Platja i quatre Open Raid X-races. També hi ha un projecte encantador amb la Secció de Muntanya de l'Agrupació Cultural de Vila-seca de recuperar una cursa Sky Runner de 80kms: la ruta dels refugis.

En l'àmbit competitiu, el 2008 vull poder tenir una mica més de temps i només competiré en 2 o 3 grans raids, deixant una mica de banda moltes curses de cap de setmana

Nosaltres et definirem com "un jove amb empenta". Com et definiries tu?

Deixaria això de jove (tot i que ja en faré 33) i a l'empenta hi afegiria "que m'agraden els reptes difícils". Sóc somiador i molt apassionat d'allò que faig. Prefereixo la incertesa a la rutina. Sóc molt pacient i defenso la lentitud i assaborir els moments.

Joan Carbonell participant en el Raid

"La zona de Salou (també La Pineda, Cambrils, etc.) són ideals per gaudir d'una part de la natura: el mar."

Quines recomanacions donaries als joves salouencs, els animaries a conèixer les activitats que realitzeu?

La zona de Salou (també La Pineda, Cambrils, etc.) són ideals per gaudir d'una part de la natura: el mar. Tant a l'estiu com a l'hivern es poden realitzar moltes activitats nàutiques. Culturalment els municipis de costa han estat d'esquena al mar. Qui sàpiga donar-li la volta i descobrir els seus tresors aconseguirà grans moments de felicitat, ja sigui "agafant" una onada o contemplant una posta de sol... A l'Estació Nàutica teniu una primera "clau" d'aquest tresor!!

"Sóc somiador i molt apassionat d'allò que faig. Prefereixo la incertesa a la rutina. Sóc molt pacient i defenso la lentitud i assaborir els moments"

Quina és la teva visió sobre l'associacionisme a Salou? Creus que hi han prou ajudes al respecte? Ho potencia l'Ajuntament?

Com a salouenc crec que sempre hem patit un mal endèmic per la gran variabilitat de residents del municipi. Gent que ve uns mesos i marxa, que no s'acaben d'instal·lar o tan sols ho fan una temporada de la seva vida. Això dificulta la consolidació i creixement d'associacions.

Respecte a la que gestiono, la de l'Estació Nàutica, hi ha molts socis empresaris adherits, però crec que no acaben d'aprofitar els beneficis que els pot comportar. Ara en traurem un **Carnet de Soci** per als clients (residents) amb la intenció d'apropar-nos als ciutadans i obrir-los més portes

perquè gaudeixin del mar. Hi haurà descomptes en botigues i en activitats. Les associacions depenen de l'ús que li donen els seus usuaris o socis.

El nou Ajuntament haurà de reflexionar sobre el tema associacionisme i gestionar-ho segons els seus objectius. La relació que he mantingut amb ells fins ara és estupenda i les previsions esperançadores.

Contesta ràpidament...

- **Salou....** Sol, platja, mar i tranquil·litat. Pau i relax.
- **Salou a l'hivern o a l'estiu....** a l'hivern
- **Un racó de Salou....** Ja en queden pocs (dels meus) que el Port Aventura no els modifiqui i privatitzi... Hi ha un vèrtex geodèsic al Cap de Salou, prop del Far, on veus pondre's el sol als vespres...
- **Una platja....** Totes. En funció del que hagi de fer, però com a especial... Penya Tallada
- **Una festa....** El concurs del Calamar (cada any dic que hi participaré amb caiac de mar...)
- **Un esport...** Ara mateix els raids d'aventura de 80 a 100 hores non stop
- **Un somni...** Gaudir de la família tant com pugui
- **Una dita....** No por mucho madrugar amanece más temprano, aunque a quién madruga Dios le ayuda... Per tant, tot és relatiu!!

mintsmind
fresh consulting

xavier fähndrich | 661 345 112 | xfahndrich@mintsmind.com

Clara Schumann

(Leipzig 1819-1896)

Roser Berenguera Profressora de piano i cap d'estudis de l'Escola Municipal de Música

És la tardor de 1831, Friederich Wieck i Clara Wieck arriben a Weimar(Alemanya) i ambdós intenten buscar fortuna a la Cort imperial. El pare de la Clara demana audiència amb el primer ministre, el Sr. Goethe, i així ho descriu: "...l'1 d'octubre a les 12h, vàrem tenir audiència amb el primer ministre Goethe que ja comptava 83 anys. Ens va rebre molt amablement i la Clara fou convidada a tocar..." Aquesta visita fou comentada per tothom, així com l'entusiasme que Clara li va despertar. A partir d'aquí se la convida a tocar a la Cort, on el príncep de Weimar fascinat s'ha assegut al seu costat per viure de prop aquest miracle. Es repeteix el concert davant Goethe, aquest cop interpretant una de les seves pròpies composicions, el qual dóna les gràcies al pare per aquesta magistral vetllada musical i dóna a la Clara una medalla de bronze amb la seva imatge i dedicatòria següent: "A la molt artística Clara Wieck".

Aquestes anècdotes són només per il·lustrar, d'una banda, el gran nivell pianístic de Clara Wieck, considerada pel públic europeu la pianista més important del s. XIX, tant com Franz Liszt, i, per l'altra, l'ambició desmesurada del seu pare, que volia fer-la una estrella de fama mundial. Per tant, es podrà comprendre quina va ser la reacció d'aquest pare quan la vida concertística de la seva filla, en el moment en què podia començar a treure'n beneficis financers es veu relegada a un segon terme perquè apareix a la vida de Clara Wieck un compositor idealista i pobre (segons apreciacions del Sr. Wieck) com era Robert Schumann, el qual s'instal·la a casa dels Wieck per rebre classes de piano. Era l'any 1830, quan es dedica a treballar intensament. L'any 1834 es compromet amb Clara davant l'oposició rotunda del pare. Fou un matrimoni idíl·lic: ella era la força estabilitzadora

de Robert i ell el far espiritual de Clara. De totes maneres, Clara tenia una educació musical molt escrupulosa i sabia que els grans compositors componien òperes i simfonies i per molt que se l'estimava sabia que no arribaria enlloc si no competia amb Beethoven.

Els últims anys de la vida de Schumann van estar marcats per la tristesa i el desequilibri mental i després d'un intent de suïcidi, Clara el va internar en un asil on morí el 1856. Després d'enviduar va reprendre l'activitat concertística realitzant unes quaranta gires de concerts pel continent europeu, rebuda sempre amb grans honors i reemplant també l'ensenyança i la composició. La música fou el seu consol: una carrera de 60 anys, la malaltia i els intents de suïcidi de Robert i la mort de quatre de vuit fills. Els seus problemes físics s'anaven agreujant, el reumatisme pel qual la tractaven amb opi, cures a balnearis i massatges, fins que al març de 1896 va tenir un atac i el seu millor amic Johannes Brahms va estar amb ella en tot moment. Morí el 20 de maig escoltant com el seu nét Ferdinand interpretava una obra de Schumann, l'última música que va escoltar, en un moment en què les composicions de Schumann, especialment el seu concert per a piano i orquestra, començaven a tenir una certa reputació.

l'estació
bar · restaurante

Parrillada argentina
Carnes a la brasa
Menú diario
Tapas
Bocadillos

Tel. 977 352899
Plaza Carrilet, s/n · SALOU

100% ARGENTINO

centro de estética
maeva
Geraldine

Solarium
Depilaciones
Tratamientos, etc...

C/ Ciutat de Reus, 21· local 5 · SALOU
(pasaje ed. Montserrat pasado escuela de danza Sandra Rubi)

Tel. 655 931 049

**Edifici
Les terrasses
SALOU**

2 dormitoris dobles
Acabats de 1a qualitat
Zona amb jardí i piscina
Pàrquing opcional

indasol
serveis immobiliaris

- ÚLTIMS PISOS A LA VENDA
- DESDE 190.000 Eur.
- IDEALS PER TOT L'ANY
- COMPRA DIRECTA AL PROMOTOR

MÉS DE 50 ANYS ENS AVALEN

977382214
www.fincasindasol.com

c/ Barcelona, 45 · SALOU

TROPICAL
Salou

Consigue
tu pase V.I.P.

Los jueves y los domingos

Comienza la nueva campaña de pases V.I.P. **Tropical Salou.**
Canjea y consigue tu pase todos los jueves y domingos.
Infórmate en taquilla.

Dj's, Gogo's, Visuals, Performances, Cocktails,
Merchandising, servicio de guardarropa, etc.

FLOOR 1 Comercial, Pop, Dance&House.
FLOOR 2 R&B, Reggae, Soul, HipHop.
TERRACE Lounge, ChillOut, Cocktails.
VIP ROOM Club, Botellas, Reservas

www.tropicalsalou.com

Reservas: Salas, Mesas VIP, Eventos...
627 979 530 / 977 383 467

Reservando el día
vísita de admisión
la entrada es gratuita
hasta las 24 horas antes
de la fecha de reserva.

TROPICAL Salou, C/ Carlos Buigas 39, Salou (Costa Dorada)

IES Jaume I aniversari d'Euler

IES Jaume I

A l'IES Jaume I hem realitzat una sèrie d'activitats dutes a terme pel Departament de Matemàtiques a l'entorn de l'aniversari d'Euler.

EULER: Una superestrella

El 15 d'abril de 1707 naixia a Basel (Suïssa) Leonhard Euler, un dels més grans i més brillants matemàtics de tots els temps.

En els tres-cents aniversari del seu naixement, volem retre homenatge a un dels genis científics més prolífics, que destacà per la seva increïble capacitat de càlcul, per la seva memòria prodigiosa i per la seva curiositat inexhaustible. Podem trobar el seu nom a totes les branques de la matemàtica: hi ha fórmules d'Euler, polinomis d'Euler, constants d'Euler, integrals eulerianes, rectes d'Euler...

Aquestes activitats són un petit recorregut matemàtic per alguns dels descobriments més emblemàtics. Si us agraden podeu seguir el consell de Pierre Simón Laplace:

"Llegiu a Euler, llegiu a Euler, és el mestre de tots nosaltres"

Alumnes de l'IES Jaume I realitzant diverses activitats

Ordenem tropes. un sudoku diferent

El Sudoku és un dels jocs de més actualitat, però poca gent sap que els quadrats grecolatins estan relacionats amb aquest famós joc. Euler proposà el Problema dels 36 oficials, que nosaltres simplifiquem i et proposem amb només 16 oficials perquè el facis en una graella de 4*4:

En una desfilada militar en la qual participen 16 oficials (cartes) de quatre regiments diferents (número) i amb quatre graduacions diferents (pal), has de disposar-los en formació quadrada de tal manera que:

Objectiu 1:

En cada fila i en cada columna hi hagi un oficial (carta) d'un número diferent.

Objectiu 2:

En cada fila i en cada columna hi hagi un oficial (carta) de cada regiment (número) i de cada graduació (pal)

Per a escriure la solució que trobis pots utilitzar la codificació per exemple de: 7 de copes = 7C ; 2 d'oros = 2O; rei de bastos = 12B ; as d'espasa=1E

Alumnes de l'IES Jaume I realitzant diverses activitats

BONA FESTA MAJOR
LA TEVA FESTA D'ANIVERSARI
PARC INFANTIL I CAFETERIA

FESTAPARC

C/ Barcelona, 85 · Ed. Atenea III · SALOU · Tel. 977 38 48 61

CEIP Santa Maria del Mar, desembre, recull d'activitats

Celebrem el Nadal al TAS.

"Els Pastorets" representat pels alumnes de sisè.

El patge Reial recull les cartes dels nens i nenes de l'escola.

CEIP Salou II Tots podem participar de les nostres tradicions

Vam fer panarellets i en vam portar dos a casa perquè els tastés tota la família.

Vam convidar a les nostres famílies a participar de la festa de la Castanyada i els va semblar molt divertida

Molts de nosaltres vam fer cagar el Tió per primera vegada i estàvem molt emocionats

niños 22 baby
cadena

REBAJAS MODA INFANTIL de bebé a 14 años **REBAIXES**

Children's wear Mode d'enfants

C/ L'església, 10 - Tel. 977 35 29 96 - SALOU

ENGUIXATS CALABUIG S.L.

Marcos 659 474 565
Antonio 620 845 848

Pol. Industrial l'Alba · C/Vila del Olzina, s/n
VILA-SECA · Apt. de Correus 208
Tel. 977 376144 · Fax 977 396227

i la Comunió?...

Foment de la Cultura Popular Catalana

Proposta de reglament

NATURALESIA DE LA COMISSIÓ

Aquesta Comissió es crea per tal de fomentar tots els aspectes de la cultura popular catalana a la ciutat de Salou. Bàsicament serà una comissió d'assessorament en tots els aspectes referents a la promoció, difusió, i activitats de la cultura popular catalana.

FUNCIONS

Promocionar la cultura tradicional i/o popular catalana.
Assessorar en l'organització d'activitats populars.
Vigilar el correcte funcionament de les activitats.
Recolzar les iniciatives culturals de les entitats de Salou.
Divulgació dels actes.
Formació de personal per realitzar les diferents activitats.
Fomentar la participació de la ciutadania en els actes.
Assessorar a l'Ajuntament en l'organització dels actes populars.

COMPETÈNCIES

Promocionar la cultura popular catalana
Donar un protocol d'actuació i d'elements participatius en els actes
Divulgar les accions que es realitzen
Participar activament en tots els actes proposats
Assessorar a l'Ajuntament en l'organització dels actes
Valoració dels actes i activitats realitzades fent autocrítica

COMPOSICIÓ DE LA COMISSIÓ

La Comissió estarà composta per:
President (Regidor de Cultura)
Vicepresident (Regidor de Festes)
Tècnic de Cultura
Secretària (administrativa de l'Ajuntament)
Membres de diferents associacions i entitats culturals vinculades a la cultura popular catalana

Cada associació o entitat tindrà un sol vot indistintament dels membres que assisteixin a la comissió, els acords s'aprovaran per majoria de 2/3 parts.

FUNCIONAMENT

La Comissió es reunirà en un període ordinari de cada dos mesos a l'any i serà convocada pel president i en sessió extraordinària a proposta de qualsevol membre. Es farà vot ponderat per associació sent el vot de qualitat el del president.

Els acords aprovats per majoria de 2/3 parts i seran vinculats tant per l'associació com per l'Ajuntament.

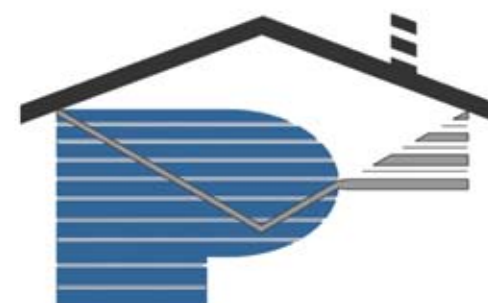
Com a mínim haurà d'assistir el president o vicepresident per poder celebrar aquestes comissions. En cas de no assistir el president, el vicepresident farà les funcions de president.

Totes les propostes de les diferents associacions i entitats s'hauran de passar a la secretària per què se puguin incloure a l'ordre del dia

Hotel Palas
PINEDA

www.palaspineda.com
Tel. 977 370808

PROMOTORA DUNATO S.L.

NOVA PROMOCIÓ !

Promoció a Deltebre
13 vivendes 1, 2, i 3 habitacions
Desde 90.000 Eur.

C/ Caracas, 4 · VILAFORTUNY · Tel. 678 768 119

Què llegim?

La grip en els llibres

Per treure suc dels llibres que ens parlen de la grip quan *la grip només vol suc de llençols*

M. Victòria Domingo mdviqui@gmail.com

Bibliotecària de Salou

Febre alta, dolor muscular, tos seca, mal de cap i de coll, secreció nasal, cansament, refredament, malestar general. El virus ataca les vies respiratòries transmès per les gotes de saliva d'esternuts.

La grip. És la malaltia més popular i estesa. Quasi ningú se salva d'un refredat o d'una grip. Tant grans com petits. Més sovint els infants que no els adults. I es sabut que la medicació química no sol contribuir a superar-la.

En un moment en què moltes persones tornen als diferents mètodes de la medicina natural, aquest llibre pretén ensenyar com recuperar-se d'una afecció gripal i mantenir-se sa amb antigues receptes naturals, infusions, hidroteràpia i tècniques de massatge, sense efectes secundaris. I, per tant, avala la creença popular que ens ha arribat mitjançant els proverbis que diu que les gripes duren set dies amb medicació i una setmana sense.

Però encara que coneguem els símptomes i puguem alleugerir-los, res no podrà alliberar-los sempre d'un refredat, de tossir o de tenir febre. I per evitar que els més petits tinguin por dels refredats i les gripes i per consolar-los en aquests moments de malaltia, us proposem un conte per explicar als menuts quan estiguin malalts de la grip.

Seifen, Martina

Curar la gripe...

¡naturalmente!

Remedios naturales de todo el mundo contra la gripe y los resfriados

Madrid

Tikal, 2004

Modéré, Armelle

No és més que una grip!

Barcelona

Corimbo, 2003

Anticoncepció d'emergència o sexe segur?

Dra. Cristina Picazo

Metge de Família, Servei d'urgències ABS Salou

Al CAP de Salou, on treballo, durant un cap de setmana es dispensen una mitjana de 5 píndoles del dia després a noies d'entre 15 i 22 anys. La píndola del dia després o postcoital, per als que encara no estiguen familiaritzats amb el tema, són en realitat dos comprimits de levonorgestrel (una hormona). S'utilitza únicament quan ha fallat el mètode anticonceptiu utilitzat durant la relació sexual. És per això que l'anomenen anticoncepció d'emergència.

Però em pregunto: es trenquen tants preservatius? Doncs no, només el 0,4%. El problema està en què en la majoria de les relacions no s'ha utilitzat cap mètode anticonceptiu i es fa servir la píndola per evitar el tan temut embaràs, però... això és l'únic que us preocupa?

Tenint una relació desprotegida amb algú que no coneixeu (o que no coneixeu prou per saber la seva història clínica) podeu contagiar-vos d'herpes, gonorrea, clamídia, sífilis, hepatitis i VIH. Algunes amb tractament es curen, però d'altres, com la hepatitis B i C i el VIH són malalties cròniques, que encara ara, per desgràcia, no hi hem trobat tractament. L'embaràs no és el pitjor que podeu esperar d'una relació de risc. I encara que fos només això, la píndola postcoital no és tan eficaç com la resta d'anticonceptius. Només té efectivitat durant les primeres 72 hores, ja que inhibeix l'ovulació i evita que els espermatozous que han penetrat dins la vagina fecundin l'òvul, però si ja ha estat fecundat, és a dir, si la noia ja té un òvul dins el seu úter preparat per rebre un dels petits capgrossos que habiten dins el penis del company sexual, i un espavilat hi entra, la píndola no servirà de res, perquè ja us heu quedat embarassades. Per tant us ha de quedar clar que la píndola no és abortiva, només evita l'embaràs.

A més, us heu llegit alguna vegada el prospecte de la postcoital? Sabeu que conté una gran dosi d'hormones

que us poden alterar el cicle menstrual provocant una hemorràgia vaginal als pocs dies de prendre-la, a més de trastorns digestius, nàusees i vòmits, mal de cap, mareig, fatiga, dolor i inflamació dels pits? I sabeu quants diners us costaria a la farmàcia? Probablement no, perquè a Salou tenim la sort que la dispensa és gratuïta, però si l'heu de comprar costa al voltant d'uns 20 euros. Sabeu quantes capses de preservatius podeu comprar amb 20 euros? I parlant de farmàcies... alguna vegada heu preguntat quants mètodes anticonceptius existeixen? Doncs molts, el millor sense cap dubte és el preservatiu. Té un índex d'eficàcia del 97% i protegeix tant de l'embaràs com de les malalties de transmissió sexual. Els teniu de diferents sabors, colors, textures, amb lubricant, amb espermicida... i si el vostre xicot és al·lèrgic al làtex, els teniu de poliuretà. Si és d'aquells que diuen que amb el preservatiu la relació sexual no és el mateix (fals, ja que la sensibilitat és la mateixa) hi ha preservatius per a noies i també teniu diafragmes que s'han d'utilitzar sempre juntament amb cremes espermicides. Aquests són els mètodes que anomenem de barrera, és a dir, que protegeixen tant de l'embaràs com de les malalties de transmissió sexual i es recomanen per a parelles sexuals esporàdiques. Si la vostra parella és estable, podeu utilitzar les píndoles anticonceptives, l'anell vaginal que es col·loca un cop al mes, el pegat setmanal, l'implant hormonal, que serveix de 3 a 5 anys, o el DIU (si ja heu tingut algun fill i sempre us l'ha de col·locar un ginecòleg).

Bé, després de tot això que us acabo d'explicar espero que opteu per tenir un sexe segur i així pugueu gaudir al màxim de les vostres relacions sexuals, sense por a l'embaràs ni a cap malaltia de transmissió sexual i que únicament la píndola postcoital sigui realment un mètode d'emergència.

 Xavier Torrents
Servei Tècnic i Instal·lacions

☎ 977 383 065 / 678 649 512

Via Augusta, 11 · 43840 Salou (Tarragona)
Reparació · Manteniment · Calefacció · Aire Condicionat · Gas

ANTONIO GUIU
Psicòleg Clínic
Gestalt · Terapeuta
Sexoterapeuta

Teràpia d'adults, adolescents i nens
Problemes de parella i sexuals
Reeducació infantil

C/Maria Castillo, 2, 4º5º · Tel. 977 351615 · SALOU
anguila@copc.es

LA SALUT PROP TEU

Enriqueta Lorente

DUI Responsable d'activitats de Salut Comunitària ABS Salou

Avui, des del CAP Salou, iniciem la col·laboració amb la revista adreçada a la gent jove de la població. Fóra el nostre desig connectar amb tots vosaltres. Sabem que no visiteu sovint el Centre, però de ben segur que teniu dubtes.

Posem a la vostra disposició un correu electrònic info@saloumagazine.com on podeu fer les preguntes que tingueu sobre la salut. Intentarem donar-hi resposta a través d'aquesta publicació.

¿Te suena...?

Bastián y Bastiana de Wolfgang Amadeus Mozart

Laura Nogueras laura.nogueras@yahoo.es

Pianista

A pesar de que en nuestro país hay un interés creciente por la música clásica como podemos comprobar, entre otras cosas, por la gran cantidad de auditorios y escuelas de música que se han inaugurado en los últimos años, en general, ésta es todavía muy poco conocida.

El objetivo de esta sección es acercar al lector al amplísimo mundo de la clásica mediante la presentación de obras cumbre de su repertorio y animarlo a disfrutarlas en concierto o en casa.

En esta primera reseña quisiera recomendar una obra que podremos ver el próximo día 13 de Enero a las 18.00h en el TAS de Salou, dentro de la programación de la temporada 07/08: el Singspiel (o ópera cómica) Bastián y Bastiana de Wolfgang Amadeus Mozart (Salzburgo, 1756- Viena, 1791), interpretado por la compañía Camera Musicae.

W. A. Mozart compuso este singspiel en 1768, cuando tan solo tenía 12 años, sobre un libreto de Friedrich Wilhelm Weiskern, popular actor y director de Viena. El texto de Weiskern es una traducción, al alemán, de una parodia que Charles Favart realizó en 1764, inspirándose en un vodevil titulado Le Devin de Village (El adivino de la aldea), del cual Mozart tuvo la ocasión de presenciar una representación durante su primera estancia en París en 1767. El singspiel es un género típicamente alemán, similar a la ópera comique francesa, a la ballad opera inglesa o a la zarzuela española. Todos ellos, por ser fácilmente inteligibles- usaban la lengua del pueblo y la música era relativamente simple- constituían una forma de entretenimiento más accesible al grueso del público que la “gran ópera”. Algunos de los más eminentes compositores no desdeñaron emplear esta forma, como Haydn (Filemon y Baucis, 1773) y Beethoven (Fidelio, 1805). Mozart también produjo más obras de este género como La Flauta mágica (1791) o El rapto en el serrallo (1782).

El singspiel consta de partes habladas (a diferencia de la gran ópera, en la cual no se acostumbra a hablar), de partes cantadas y de fragmentos meramente instrumentales, como las oberturas. En las secciones habladas o semihabladas (recitativo) los personajes dialogan, permitiendo así que la acción transcurra. Las partes cantadas son las arias. En éstas, la acción se detiene y los personajes expresan una emoción, un sentimiento, un anhelo... Las arias pueden ser interpretadas por un solo cantante o por varios a la vez.

De hecho, es habitual que el final de cada ópera culmine con la aparición en escena de todos los personajes de la obra para cantar juntos una aria.

Podemos definir la obra de Bastián y Bastiana como una ópera de pequeño formato en todos los aspectos: por el reducido número de músicos que participan (tres cantantes- soprano, barítono, bajo- y un pequeño grupo de cámara de instrumentos de cuerda y viento), por su duración (55 minutos) y su forma (consta de un solo acto).

La acción se desarrolla en un pueblo. Bastiana cree que su amado Bastián la ha abandonado y pide consejo a Colás, el mago de la aldea. Éste, como estrategia, le recomienda que se comporte como si estuviera enamorada de otro. Tras algunas hechicerías de Colás, la estratagema da resultado y Bastián y Bastiana se juran amor eterno.

Este singspiel tiene una atmósfera especial de pastoral que en lo musical no sólo se manifiesta en el uso frecuente de la tonalidad de sol mayor (como en la obertura) para evocar la sencillez rural, sino también en la preferencia por los temas contruidos con tresillos y la imitaciones de los toques de cuerno.

Por otra parte, la atmósfera de la aldea se configura mediante danzas y ritmos bailables: éstos se extienden desde la mussette francesa, con imitación de la gaita, hasta el baile tirolés.

La escenografía de la versión que Camera Musicae ofrece es sencilla y muy atractiva. A pesar de que en el texto original Bastián y Bastiana eran dos campesinos, esta propuesta ha ambientado la historia en el “Far-west” y ha transformado a Bastiana en una india y a Bastián, en un vaquero.

Sobre el texto de la versión que podremos escuchar el próximo día 13 cabe destacar que, aunque esta ópera está escrita originalmente en alemán, Camera Musicae la interpreta en catalán, lo cual nos permite seguir la trama de la obra de manera directa, sin tener que recurrir a los subtítulos como acostumbra a ser habitual en la mayoría de versiones de ópera.

En suma, Bastián y Bastiana es un excelente concierto familiar apto tanto para los incondicionales de la ópera, como para todos aquellos que quieran tener su primera aproximación a este fascinante mundo sin salir de nuestra ciudad.

La gelosia

Antonio Guiu anguila@copc.es

Psicòleg clínic, Gestalt - terapeuta, Sexe-terapeuta

Generalment tothom sap el que és i com ens fa sentir la gelosia, però entendre-la és més difícil.

Tothom creu que la gelosia sempre és entre dos i això no és cert. Sempre hi ha tres persones implicades: la parella i la tercera persona que sembla voler allunyar-la. Si parléssim de dues persones, parlariem d'enveja.

La gelosia no és res anormal ja que apareix de forma habitual i amb molta facilitat. I no està restringida exclusivament a una parella (tot i ser uns dels aspectes que més els preocupa) si no que també apareix entre germans, amics o companys de feina.

Parlarem en concret de la gelosia que apareix en la convivència en parella, tant sigui heterosexual com homosexual (òbviament, es dona en tots dos casos). La gelosia és un estat emocional, generalment conflictiu, que s'ha de superar. I la superació quasi sempre implica la millora dels vincles de la parella.

El fet de sentir que la nostra parella ens pertany és el símptoma més important. Hi ha moltes persones que els agrada sentir que la parella està gelosa. Això és així perquè s'associa la gelosia amb l'amor, és a dir, creuen que el fet que la parella estigui gelosa implica que l'estimen més. Però estan molt equivocats. L'amor és un tracte de gran respecte mutu, d'igual a igual, en cap moment ha d'aparèixer el sentiment de propietat d'un sobre l'altre.

La gelosia provoca comportaments com ara:

- Sospita de qualsevol comportament de l'altra persona.
- Necessitat de voler controlar tot el que fa.
- Arribar a afirmar que un fill no és seu.

Tant pel que té gelosia com per a qui la pateix, la sensació de persecució i de sentir-se dintre d'un món de bogeria és molt alta. És ja força habitual la contractació de detectius per tal de perseguir (i atenció que parlem de persecució i no de seguiment) la parella de formes obsessives.

La gelosia s'alimenta amb qualsevol motiu: una mirada: “he vist com miraves aquell/a noi/a tan guapo/a”, una actitud

forçada de no mirar: “he vist que et mirava com si et conegués i tu no aixecaves els ulls del terra”, etc. Qualsevol cosa que passa és bona per crear sospites injustificades. Sovint és més la imaginació que la realitat el que fa que la relació es vegi amenaçada.

Però... són iguals els homes i les dones gelosos?

No. Als homes els preocupa més la pèrdua de la seva autoestima que comporta la infidelitat de la seva parella. En el homes apareixen pensaments del tipus: *Ell és millor amant que jo* o *Ell és més atractiu que jo*.

Les dones temen més el fet de perdre el suport afectiu i en menor grau el suport econòmic. Des d'un punt de vista psicològic, la gelosia només resulta preocupant quan es torna patològica i exagerada. El fet que les persones s'engelosixin (a uns nivells normals) és un fet completament normal.

Així doncs, tots en podem patir? Sí. Cap societat n'està lliure, de la gelosia. El que sí és veritat és que hi ha gent més propensa a la gelosia que d'altres.

Generalment, persones insegures, parelles que no estan casades, germans grans i persones que tenen una baixa autoestima presenten més possibilitats de patir-la. És menys probable, en canvi, per a aquells que tenen parella estable, germans grans o estan satisfets amb la parella.

A vegades la gelosia genera conflictes insalvables, que finalitzen en actes violents. És molt difícil sortir d'una relació en què la gelosia hi és present constantment. Però s'ha de comprendre que no es pot tolerar una relació on, enlloc de créixer, et sents ofegat i amb un nivell d'autoestima molt disminuït. S'ha de comprendre que l'amor no fa mal i que estimar no ha d'anar associat amb patir. És important tenir present que en relacions geloses, l'amor no només pot fer mal, sinó que també pot matar.

Buscar ajuda fora del cercle familiar i d'amistats, amb professionals que presenten una visió més objectiva, és una bona solució per clarificar la situació per la qual passa la parella i per poder superar la gelosia extrema que s'està vivint.

retols@ROTURALIA.com
RETOLACIÓ VINIL IMPRESSIÓ DIGITAL DISSENY GRÀFIC
977 39 39 61

pancartes impresas

retolació de vehicles

retolació decorativa

rètols lluminosos - neó

rètols naus industrials

Què escoltem?

Recomanacions musicals

Vladimir Lozano vladimirlozano@gmail.com

BETTIE SERVEERT
bare stripped naked (2006)

Una llarga trajectòria que s'inicià el 1992 amb Palomine avala aquesta formació holandesa fins a arribar a aquest, el seu últim treball en el 2006.

Aquest temps ha servit per a que el pop, com a base de treball, evolucioni en ells fins a

assolir la maduresa en el so i la forma. Equilibri i nitidesa defineixen l'estat de la banda en un treball de pop adult. Retreure només l'exaltació d'alguns clíxers musicals indie, defecte, d'altra banda, comú a moltes altres formacions del panorama musical alternatiu.

SEAN LENNON
friendly fire (2006)

El cognom i les reminiscències musicals delaten irremediablement al fill de John Lennon i Yoko Ono. Però a més, l'àlbum té una història que ens anticipa el seu títol: després de 4 anys de relació S. Lennon trenca amb la seva parella, la cantant i actriu Bi-

jou Phillip, després que aquesta i el millor amic de S. Lennon, Max Leroy, mantinguessin un idil·li amorós. M. Leroy moriria més tard en un accident de cotxe sense que la reconciliació entre ell i el seu vell amic es produís. Aquest àlbum és un intent d'apropament i comprensió a aquesta desgraciada història.

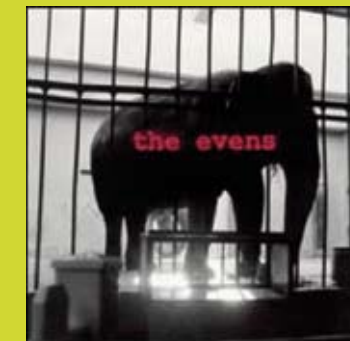
ARTISTES VARIS
MONSIEUR GAINSBOURG REVISITED (2006)

Revisió ultramoderna dels clàssics del compositor francès, actiu entre el 1959 i 1987. La tria d'intèrprets és magnífica i del tot eclèctica, Franz Ferdinand, Cat Power, Kid Loco, Jarvis Cocker, Portishead, The Rakes, Placebo... En cada tema, traduït a l'anglès, artis-

tes dispars treballen en comú, en parella normalment, amb gran criteri i incert, oferint versions sòlides i d'altíssim nivell, fins al punt d'aconseguir un disc que es deixa escoltar amb independència de les versions originals.

THE EVENS
the evens (2005)

Ian Mackaye va convertir-se a principis dels 90 en icona del punk independent als Estats Units, com a integrant de bandes com Fugazi. És un personatge que ha viscut al marge i que ha aconseguit que el seu ideari sobrevisqui a la fama. Amb The Evens, I.

Mackaye es reinventa acompanyat d'Amy Farina, una baterista que practica el seu instrument amb una gran musicalitat i personalitat. Tant en aquest primer treball com en el posterior (Get evens, 2006), la parella presenta un concepte musical independent, transgressor, minimalista i punyent.

The RAID

100% aventura

Joan Carbonell info@saloumagazine.com

Director tècnic www.naturetime.es

Ei, queden 45 minuts per la darrera sortida. Destinem 15 minuts a canviar-nos, 15 a menjar i la resta a trencar una mica el son. Us sembla bé?

Eren les 6.45h del matí del 5è dia de competició del majestuós The Raid, el III Raid World Championship celebrat al Canadà al setembre del 2006. Entre els 30 únics equips del món que s'han guanyat la plaça hi estem nosaltres, l'equip de casa, Costa Daurada-La Pineda Platja. I jo en sóc el capità.

Van ser cinc dies de glòria i patiment, de diversió i angoixa, de companyerisme i soledat. Portem fets uns 600 Km. i encara ens queden 300 més per passar per la línia de meta. Hem deixat darrere baixades de rius interminables, milers de pedalades amb la BTT, trekkings per boscos de fades, nits sota els estels i de perseverança amb un fred gèlid.

L'equip porta anys competint a alt nivell. En aquest temps hem pogut gaudir de l'aventura competitiva, de la natura en estat salvatge, de la superació de les nostres pors; i ho hem fet sempre en equip, coneixent el millor i pitjor de cadascú de nosaltres. Els dos primers dies van ser bons i fins i tot vam poder dormir 3 hores la primera nit en arribar al

camp d'assistència, a les 4 de la matinada, mullats i amb fred. Havíem sortit a les 6h del matí i portàvem a sobre 2 hores de BTT (30 km.), 10 hores d'aigües braves (80 km.), 4 hores més de BTT (55 km.) i 5 hores de caiac de mar (40 km.). A més, al darrer tram s'havia aixecat el vent i durant la nit havia estat més difícil orientar-se al llac Saguenay.

Hem descobert alguns dels misteris de cada continent a través del joc i l'esforç. Hem competit a paradisos naturals de llocs inoblidables del Marroc, de la bromosa Escòcia, de Noruega i Suècia, Àustria, França, Itàlia i Suïssa. També de la incommensurable Patagònia a l'Argentina i del Quebec al Canadà, d'Austràlia i del Kirguizistan. I fins a cinc vegades a les rocalloses dels Estats Units.

"Tot i que no som masoquistes, tenim una aposta personal i defensem terriblement els nostres objectius i lluitem al màxim per aconseguir-los. Ho deixem tot pel camí."

La segona nit ja no tenim tanta sort i som conscients que no podem parar a dormir plàcidament amb l'assistència. Fem

el cor fort i després d'haver superat 30 km. a peu i uns 80 de BTT, encarem 50 km. més de trekking nocturn. L'esgotament es nota, baixem el ritme i comencen els errors. En arribar a un control, ens trobem un foc a terra, al mig del camí. Sense dir paraula ens mirem i la pròpia calor ens obliga a descansar una estona al terra, és que estem a cinc graus negatius. Amb tot, hi restem només 15 minuts i tornem a reprendre la marxa. Ara ja no correm, caminem ràpid. Anem empenyent hores. De sobte, sentim veus, veiem fantasmes al bosc i apareix un refugi de fusta. Entrem i diem: "15 minuts".

Pràcticament han estat 10 anys d'experiències, de viatges, d'amics, de somnis, de projectes, de resultats, de cròniques. Han estat 10 anys que han forjat una part de la nostra personalitat, amb sacrifici i esforç, amb molt de temps invertit, també diners, però, sobretot, molta energia i il·lusió.

Com a autòmats, als 15 minuts ens despertem i continuem la marxa. Ja surt el sol. Tornem a somriure i seguim un dia més, una nit més i un altre dia i una altra nit. El cansament s'acumula, el fred insisteix a les nits, el paisatge ens sedueix, entrem en un l'enemic som nosaltres mateixos, però no podem deixar-nos vèncer. Hem dedicat moltes hores i sacrifici a entrenar el que ara estem fent. Coneixem els nostres límits, però les nits sense un bon descans passen factura.

Tot i que no som masoquistes, tenim una aposta personal i defensem terriblement els nostres objectius i lluitem al màxim per aconseguir-los. Ho deixem tot pel camí.

"Ei, queden 45 minuts per la darrera sortida. Destinem 15

minuts a canviar-nos, 15 a menjar i la resta a trencar una mica el son. Us sembla bé?" Tinc els meus dubtes, apareixen les primeres pors. La nit passada no hem descansat; hem hagut de passar un riu gelat de més d'un metre de profunditat amb la BTT, a les 12h de la nit, glaçador. Ara ens queden encara 50 km. d'aigües braves. Quina por afrontar-los en aquestes circumstàncies. I per primer cop deixo pas a la por, a sospitar de si serem capaços. Sé que el final de l'aventura està a prop i la resta del meu equip m'ho ha notat, però ens fem els forts. Sabem a què hem vingut i no marxarem sense intentar-ho tot. Comencem a desfilar pel riu. Per sort o desgràcia, hi baixa molt poca aigua, tan poca que cada 3 metres hem d'empènyer les canoes i sortejar la innumerable quantitat de pedres. Ens suposa un extra d'esforç, que ja no tenim. Però continuem. Alentim la marxa, sobrepassem el temps màxim de cursa i, tot i saber que ja estem out of the race, continuem fins al final del sector. La baixada del darrer ràpid és un regal de comiat.

Sense por, amb coratge, il·lusió i, com no, amb molt d'esforç també ha arrencat un projecte nou a Salou: el Salou Magazine. Intentaré aportar el meu gra de suport, de coratge, d'esforç i alegria. I ho faré a través de l'esport i la natura. Avui ha tocat presentar-me. Però també us parlaré de rutes per la Costa Daurada; del benestar que implica fer una mica d'esport i, de tant en tant, caurà alguna crònica d'experiències que tenen una història al darrere. I és que la història es construeix amb el dia a dia, amb fets i arriscant els nostres somnis. Però cal mullar-se, si no, no s'hi val.

CARNES, EMBUTIDOS Y QUESOS

Paco's
PRODUCTOS DE CALIDAD "Q"

C/ Escaladei, 2 · (travesia C/Barcelona) · Tel 977 380719 SALOU

Perruqueria Canina
GOS.NET

Alimentació
Accessoris
Petits animals

PETITS ANIMALS, ALIMENTACIÓ, ACCESSORIS · Obert tot l'any
C/Barcelona, 46-48 SALOU · Tel. 977 35 28 91 Núria Montero

Ya no quedan Kurt Cobains

Ray Lasheras

<http://candymenband.blogspot.com>

Recuerdo que era sábado. No sé si en realidad llovía, pero así quiero recordarlo. A las cuatro de la tarde en mi programa de radio favorito anunciaron la muerte de Kurt Cobain mientras sonaba uno de los temas más famosos de Nirvana. No recuerdo si lloré, pero sí recuerdo que me sentí como si un trozo de mi alma se muriese. Como si mi mejor amigo invisible dejase de existir de golpe. Yo tenía diecisiete años.

No sé si muchos se acordarán, pero a principios de los años noventa nació un movimiento musical en la lejana ciudad de Seattle donde por primera vez en años se dejaba de hablar en el rock de tías buenas rubias de tetas siliconadas, coches caros y cocaína. Se dejó de hablar de dragones, mazmorras y elfos amariconados en busca de anillos (imagino que para su pene diminuto). Nació un movimiento musical que para muchos, incluyéndome a mí, fue un modo de vida.

Éramos nihilistas, depresivos, ausentes, autistas del mundo exterior. La vida era una mierda asquerosa que nadie pidió vivir pero que no te tocaba más huevos que vivirla porque en el fondo no sabías si lo que había después era peor. Tampoco ibas a hacer nada para cambiarlo. Ya lo hacían las drogas por ti. Además, ser depresivo y autolesionarse eran las mejores musas para escribir tu música intimista, sentimental y con tintes suicidas. Muchos hicimos de Kurt Cobain y compañía algo más que músicos que escribían grandes canciones. Esas canciones eran la banda sonora de nuestra vida en el instituto, en nuestros primeros curros de mierda mal pagados, con nuestras primeras amantes, nuestros amores imposibles, nuestras pésimas relaciones

con la familia, la primera vez que nos pusieron los cuernos y nuestros primeros escarceos con las drogas como medio de huida de una vida que no pedimos vivir y no queríamos conocer. Recuerdo que siempre decía que me suicidaría con veintisiete años; ya casi tengo 31.

Esa manera de sentir la música como algo que forma parte de tu vida, es más, de ser tu vida, no la he vuelto a sentir jamás. Por muchos artistas que hayan salido de calidad indiscutible, y conforme avanza el mundo de la música, menos aún.

Antes tenías que escuchar un casete entero por narices. No existía eso de descargar solo la canción que te gusta. Antes te leías las letras, las traducías, escuchabas un disco como se veía una película. Una obra completa. ¿Alguien se imagina viendo solamente una escena de una película que ha visto en un trailer y pasando del resto de la peli? ¿A que no tendría sentido? Pues eso pasa en la música. Te descargas un tema que te gusta y pasas del artista, del disco, de la obra en sí. ¿Quién es el Kurt Cobain de nuestros días? Con quien se identifican los jóvenes de hoy en día? A quién se quiere parecer un chico de quince años que se compra una guitarra? ¿Dónde hay grupos que saquen discos como obras completas como eran Dirt de Alice In Chains (obra maestra dedicada a la heroína y su adicción)?

Los tiempos donde la vida de artistas como Jim Morrison (The Doors), Jimi Hendrix, Sid Vicious y compañía eran merecedoras de la categoría de mitos del rock pasaron.

Como consuelo os recomiendo un tema de un grupo que se llama Def Con Dos, llamado *Odio a los mártires del rock* de su disco *Alzheimer*, y si no lo conocéis, y tenéis curiosidad por saber que coño fue eso del *grunge* y todo ese rollo que cuentan tíos treintañeros con entradas en la sien ya considerables y una barriguilla que empieza a asomar, recién casados con un BMW como máxima ilusión de esta vida paraos a escuchar *Down In A Hole* de Alice In Chains o *Jeremy* de Pearl Jam.

No os recomiendo nada de Nirvana porque hay cosas que aún son sagradas para mí, muy pocas ya, pero a Kurt, tiene que conocerlo cada uno por sí mismo.

Descanse en paz.

Prepareu-vos. Arriba
la Festa del **Cós Blanc**
Dissabte, **26** de gener

Festa major
d'hivern
Salou 08

ANNA PASTOR
esteticista i terapeuta

C/Aragó, 9 4ºB
Tel. 635543618
annapastor.cherta@gmail.com

AJUNTAMENT DE SALOU
Regidoria de Festes

 descarrega't
el programa d'actes
www.salou.org

Per què el mode aleatori no és aleatori

Fèlix Cursal info@saloumagazine.com

Ja no escoltem música com abans. N'escoltem molta més, és cert, però d'una altra manera. Abans, quan jo era un adolescent, podies comprar un disc de vinil, de veritat. Ara, si en compres algun, l'has d'embolicar perquè és un regal per a algú.

Els *Smiths*, "Hatful of Hollow", *Smiths*, 1.200 pessetes. *My Bloody Valentine*, "Loveless", 800 pessetes, de segona mà, però gairebé nou. Seies a escoltar-lo, amb atenció, al teu raconet de la casa, i et meravellaves del que senties: t'emocionaves, te l'aprenies (cara A i cara B), a voltes et decebia, però te l'havies d'escoltar tres o quatre cops per decidir que estaves cabrejat, o bocadabat, o repeties una cançó i una altra només perquè et venia de gust, o deixaves que l'agulla llisqués invisible obrint el camí cap a un món on les paraules (estranyes i conegudes, però sobre tot estranyes, alienes) parlaven de redempció instantània i personal. Ballar dins i fora dels miralls de vinil, set polzades o dotze, al terra, tot mirant el sostre. Després va arribar el CD: brillant, enlluernador, amb la promesa de la permanència, que no es degradaria. Sí, ens hi vam resistir, però quan Deutsche Gramofon publica les Simfonies de Beethoven en qualitat DDD amb Herbert Von Karajan a la portada ja no hi ha res a fer. Ja pots prémer el *play* posar el disc i marxar a la cuina o al wàter, no cal esperar a girar-lo de cara. A partir d'aquest moment, tots els discs ja només tindran una cara.

Així doncs, *Sonic Youth*, "Goo", 2.500 pessetes, això fa més mal, però du una marca de pintallavis rosa a la galleta i penses que ha pagat la pena. Perdem una cara del disc, però guanyem en l'art de la serigrafia. Eventualment, David Geffen i tota la resta de *yuppies* californians descobreixen que la matèria prima del CD és si fa no fa 100 vegades més barata que la del disc de vinil. Tot d'una sentim parlar de qualitat sonora, de *sound systems* domèstics, i als 90 es repeteix el que m'explicava l'altre dia en Toni, que és l'oncle d'un amic molt aficionat a la rumba. En Toni recordava com fa trenta-cinc anys *Pink Floyd* van gravar *The dark side of the moon*, un disc que no m'agrada gens ni mica, però que he hagut d'escoltar més d'un cop i menys de dos, honorant l'amistat. A banda de les cançons, que -disculpin la franquesa- no són gran cosa, i de la música, avorrida com una mala sopa d'all, el disc era una bossa de trucs en estèreo: veus que entren pel canal

esquerre i surten pel dret, guitarres que fan a l'inrevés, llargues jams sobre dos acords i una mica de màgia d'estudi. Avui en dia tothom sap que *Dark side* és potser un dels pitjors discs del segle passat, segur que el més sobrevalorat. Però en el seu moment va aconseguir un propòsit més ambiciós: vendre equips de so sofisticats i voluminosos a gent jove que no disposava de grans recursos econòmics. No es podia apreciar si no era amb agulla de diamant, giradiscs de darrera generació i un ampli *state of the art*. El truc va funcionar. En Toni encara guarda el seu ampli i tocadiscs (Technics). Mai no es va comprar un reproductor de CD, ni Technics ni FirstLine.

Sempre hi ha haurà lloc per al DJ nostàlgic i exquisit que s'excita passejant maletes amb rodes mentre ravaleja tot esquivant borratxos, guiris, estudiants pijos i venedores de roses. Però la solidesa de l'acte, personal i responsable, d'iniciar un procés de comunicació diferit com és posar el disc al plat i engregar-lo sembla haver-se diluït en un marc molt més ampli. I fins i tot la feina d'amor del DJ no passa de ser un complement més del mateix procés semiòtic: *jo venc, tu compres*, com els canapès de caviar en una recepció oficial, el pianista d'un bordell o el mobiliari d'una sala d'espera del dentista.

La música passa, és present de manera obsessiva, però mira alhora de diluir-se en el rerafons de l'esdeveniment real: *Moby* serveix per omplir els intermedis de TVE, *Os Mutantes* venen cotxes, *Altered Images* sobrets de fibra en pols per ajudar el trànsit intestinal, i demà passat els *Cocteau Twins* anunciaran compreses. O tampons. O potser serà Ana Torroja; no ho sé, mai no he tingut visió comercial. Però fins i tot Debussy, que no pot cobrar drets d'autor, ven perfums i mòbils. Yann Tiersen copia a Pascal Comelade i tothom acaba copiant-lo a ell. I de cop i volta tots els anuncis sonen una mica com la banda sonora d'Amélie Poulen. Mobles, interiorisme, bellesa, cura personal, assegurances, bancs... tots agermanats en l'amor de la melodia centroeuropea i de la música de cambra. Fantàstic! Que soni, soni, soni: fill de puta el que no soni! No es comunica la música, però la música serveix per comunicar una altra cosa: simplement passa, acompanya, il·lustra. I tota la seva capacitat de transformació és controlada per l'emissor no ja de la cançó, sinó de l'anunci.

Guy Debord a *La societat de l'espectacle* ens fa veure que no hi ha producte cultural neutre ideològicament, i la música n'és un bon exemple.

Pensa en el teu *ipod*. Te'l compres perquè mola: una discoteca portàtil que no ocupa lloc i que barreja les cançons aleatòriament per tal que no hakis de pensar què et ve de gust escoltar quan acabin els primers tres minuts de joia líquida. En un any ja no saps ni què estàs escoltant... això era AphexTwin o Brian Eno? I això, qui t'ho havia passat? T'agrada o no t'agrada? Ho coneixes o no? En realitat el que importa ara és l'espai i no l'objecte: més quantitat, més sovint, a més llocs. Per a ells vendre més. Per a tu escoltar més o simplement descarregar més i més. És com el darrer discurs del ministre d'economia: l'important és que hi ha hagi despesa, que hi hagi tomàquet i marro, molt de marro, que si no, la màquina no tira endavant! Com el mòbil, dissenyat no per parlar sinó per matar l'avorriment i les estones mortes. No es tracta de la música, sinó de tu mateix: que escoltis. *Lo importante es hablar*. I d'avorriment n'hi ha molt! Mira, si no, la darrera factura de mòbil!

O la darrera carpeta de cançons descarregades. Sembla que tots seguim, d'alguna manera, a la fase anal, com els xiquets i xiquetes de 3 i 4 anys que fan pastetes amb fang, amb caquetes, amb el que sigui, després ordenem el nostre tresor

metòdicament: aquesta piloteta va aquí i aquesta coseta en aquesta llista de reproducció. I així anem arreplegant delerosament com a formiguetes que es preparen per al llarg hivern del silenci, el gran fantasma, el gran terror del buit. Però ho tenim controlat, oi que sí? La collita ha estat bona o, si més no, abundosa. Tota la discografia de *Godspeed you black emperor!*, en què estava pensant... Però què més hi ha? *Can, Neu!, Von Sudenfed, Tarwater* i les *Baccara*. Nick Drake, *Subway Sect*, uns *Lieder* de Schubert que ja tenia repetits, ara no sabré quina versió escolto, Eric Satie, Scott Walker i Raphael. Vainica Doble, Thom Yorke i els *Belle and Sebastian*. Ladytron, *Monteverdi*, *Depeche Mode* i les *Raincoats*. Els noms són intercanviables: l'important és que sempre n'hi hagi, de noms. S'ha de buscar més endins. I per això, malgrat tot, jo no voldria semblar pessimista. El darrer disc de *Console* és la pera! I ara que escric aquestes línies, estic descobrint els *Gothic Archies*. La vida és bella i imprevisible! Però l'acabaré d'escoltar a l'ipod, que ara he d'anar a comprar un nou disc extern. Si no, em quedaré sense tots els concerts de la *Velvet* de l'estiu del 69. Des del seient del bus, tot mirant la pluja, l'ipod canvia del "Nothing can stop us" de *Saint Etienne* a "Sing your life" de Morrissey i després a "Let the train blow the whistle" de Johnny Cash. Mode aleatori? Va, home, va... no pot ser casualitat!

Cafe SOL

C/Via Augusta, 1 · Esq. C/Ciutat de Reus
SALOU Tel. 977 382576

La Ibense
GELATS I TORRONS
DES DE 1850

Edifici Palas Salou · C/ Barcelona 46-48 SALOU
Tel. 977 380 967

carretera i manta

gener 08

CURS D'INFORMÀTICA :

windows, internet i correu electrònic

- Escritori, barra de tasques, fitxers, carpetes, icones, accessoris i utilitats: paint, calculadora, wordpad, etc.
- Operacions amb carpetes i fitxers (copiar, crear, moure, eliminar, imprimir, copiar)
- Operacions de disc (formatar, copiar disc)
- Configuració: barra de tasques, menú d'inici, panel de control (rató, impressores, pantalla, dia-hora, etc...)

Dies: del 21 de gener al 7 de febrer de dilluns a dijous
Durada: 24 hores
Horari: de 19 a 21 h
Preu: 40 €

CURS DE MONITOR DE BÀSQUET

Curs adreçat a joves a partir de 16 anys impartit pel Consell Esportiu del Tarragonès. El curs consta d'una part comuna de 15 hores i una específica de 35 hores. Serveix per entrenar equips del Consell Català de l'Esport, i fins a interent federat.

Dies: del 22 de gener al 17 de març
Durada: 50 hores
Horari: de 18,30 a 21,30 h
Preu: 120 €

CURS DE MONITOR DE FUTBOL SALA

Curs adreçat a joves a partir de 16 anys impartit pel Consell Esportiu del Tarragonès. El curs consta d'una part comuna de 15 hores i una específica de 35 hores. Serveix per entrenar equips del Consell Català de l'Esport, i fins a interent federat.

Dies: del 22 de gener al 18 de març
Durada: 50 hores
Horari: de 18,30 a 21,30 h
Preu: 80 €

CURS DE MONITOR DE VOLEI

Curs adreçat a joves a partir de 16 anys impartit pel Consell Esportiu del Tarragonès. El curs consta d'una part comuna de 15 hores i una específica de 35 hores. Serveix per entrenar equips del Consell Català de l'Esport, i fins a interent federat, també dona llicència d'Arbitre nivell B.

Dies: del 22 de gener al 18 de març
Durada: 50 hores
Horari: de 18,30 a 21,30 h
Preu: 50 €

CURS DE CONVERSA EN ANGLÈS I

Conseguiments del "present" amb dubtes. Consolidació a través de mind maps, impartir el passat passat, conèixer estructures per fer afirmacions i preguntes, imperatives, vocabulari nou.

Perfil d'alumnes: coneixements puntuals del col·legi / institut sense pràctica en el treball o sense haver estat en un país de parla anglesa.
Dies: del 28 de gener al 14 de febrer de dilluns a dijous
Durada: 24 hores
Horari: de 19 a 21 h
Preu: 30 €

febrer 08

TALLER DE MASSATGE

Adquireix els coneixements per realitzar un bon massatge terapèutic.

Dies: del 5 al 28 de febrer
Cal·l portar: tovallola i roba d'esport
Durada: 16 hores
Horari: de 19 a 21 h
Preu: 30 €

TALLER DE CUINA: RISOTTO I PASTES

El deli italià transformant a casa nostra, freds o calents amb tota mena d'ingredients.

Dies: 11 de febrer
Preu: 10 €

SORTIDA A LA NEU: ORDINO

Dies: del 11 al 13 de febrer
Inclou: 2 nits en règim AD + MP hotel Tiziana + transport + forat 2 dies + assegurança
Preu: 100 €

SORTIDA AL CARNAVAL DE SITGES

El dimarts de Carnaval Sitges viu un moment d'apoteosi total: balla, riu i gaudeix amb la Plaça de l'Extrem, Aprofita-ho i no deixes perdre l'ocasió de conèixer la festa de màscare més coneguda de Catalunya. A partir de 18 anys.

Dies: 5 de febrer
Preu: 0 €

CURS DE MONITOR D'EDUCACIÓ EN EL LLEURE

Curs adreçat a joves a partir de 16 anys impartit per l'Escola de l'Esplai amb llicència reglada per la Generalitat de Catalunya. Continguts acadèmics necessaris per dirigir activitats

d'educació infantil i juvenil en el temps de lleure.
• El curs consta d'una part teòrica de 100 h lectives.
• Una part pràctica de 150h a realitzar en un centre públic o privat que treballi en activitats de lleure infantil i juvenil, sota la supervisió d'un director d'educació en el lleure.
• La realització de quaranta hores lectives en formació especialitzada en lleure.
• La presentació d'una memòria de la tasca realitzada durant les pràctiques sota la supervisió d'un tutor assignat per l'escola.
• La presentació d'un diari de pràctiques sota la supervisió d'un tutor assignat per l'escola.

Dies: del 9 de febrer al 13 d'abril
del: 10-14/16-20 del: 10-14
Preu: 135 €

Mis clásicos

El Padrino

Jose Llorca Pau

natalillorca@hotmail.com

Esta segunda entrega se inicia con unas imágenes legendarias para los Corleone. La llegada a Ellis Island, Nueva York, de Vito Corleone niño. De espaldas a la cámara junto a una ventana enrejada, desde la que ve una gigantesca figura verde con una antorcha en la mano derecha, el pequeño inmigrante tiene que esperar a que transcurra la cuarentena que le impone su tuberculosis traída de Italia. Toda la narración, siempre paralela a la contemporánea- Michel Corleone (Al Pacino)- aumentando su poder en el neogangsterismo de los 50-60 gira alrededor de la imagen/símbolo de una América libre y para los americanos: la estatua de la libertad. Una figura legal, pétrea, inmutable- la del estado- nace en contraposición a otra figura tan legal (aunque ilegalizada por ese estado soberano) como la anterior, que también nace, pero sobretudo arraiga: la de la familia, la asociación, el pacto de sangre que unirá a un grupo de seres para siempre en el silencio y la fidelidad a muerte. Y crece ante nuestros ojos en un implacable y sobrio fresco histórico, filmado con clasicismo. Coppola es aquí un cineasta "primitivo", acepta serlo. Y se lanza a organizar en austeras imágenes una descripción cronológica de los "otros pioneros", la otra América, la que geográficamente está situada tras la Estatua de la Libertad, diseminada entre Queens, el Bronx, y el bajo Manhattan. Esta vez, Coppola se despoja de retórica y sólo acumula "cuadros", sucesos, sin explicarlos ni moralizar. Sintetiza más que analiza. No distorsiona. Lleva hasta modelos de épica urbana a toda una comunidad rural, católica hasta el fanatismo propio del cristianismo mediterráneo, que se ve impulsada a sobrevivir en un mundo anglosajón, de leyes protestantes, sin ceder nunca su imagen de grupo a un tipo de pecado dis-

tinto al que consideran suyo. *El Padrino I* finalizaba con una secuencia paralela que describía al tiempo un bautizo y una masacre. La segunda parte se sella con un silencio de muerte en Lake Tahoe sobre un plano medio de Michael Corleone, DIOS Y SEÑOR, que acaba de transgredir una de las últimas leyes de su clan, el fratricidio. Así, brutalmente, se cierra un ciclo histórico que ha corrido en paralelo. Como esos dos modos de estado (la familia y la nación) que, enfrentados entre sí por el control del poder, anegan con símbolos sagrados su reino del terror. Tal es la mirada de Coppola, su tolerancia. Y la evidencia de una total destreza, sin efectismos, de uno de los modelos narrativos del cine norteamericano. En esta segunda entrega cuando el triunfo del *Padrino I* ya ha fortalecido su seguridad, el director se permitirá el lujo de hablar con hondura acerca de la soledad del hombre que se sitúa, por encima del bien y del mal, de traiciones y venganzas doloridas, del principio de la decadencia.

Plan Tour
Emimon Viatges - Salou

Emilio Izquierdo Monzón

Tel: 977 353 208
Fax: 977 353 783
emimon@plantour.es
www.emimonviatges.com

la república de les persones

Salvador

Xavier Fähndrich xfähndrich@mintsmind.com

Consultor

Aquest article és el tercer de la sèrie de *La república de les persones* que es publica a les pàgines de *Salou Magazine* i ja va sent hora que expliqui per què aquesta secció es diu així. Per una banda, l'elecció de la paraula *república* té un significat més moral que polític (encara que també). Les primeres repúbliques democràtiques - els Estats Units d'Amèrica i França - fa 200 anys varen posar sobre paper uns valors bàsics i uns drets fonamentals (llibertat, igualtat, fraternitat), que són la base de la convivència i de la prosperitat de la nostra societat. I són -juntament amb l'avenç dels drets socials- un signe d'identitat dels europeus. Aquests valors formen una xarxa invisible de convencions i regles que es fa patent cada cop que els posem en pràctica de forma individual o col·lectiva. Dit d'una altra manera, sabem que hi són perquè els fem servir i els trobem a faltar quan algú se n'oblida. Com demanar les coses si us plau, per exemple.

A punt per anar de comunió

En segon lloc, el títol de la secció parla de *les persones*. Aquest segon concepte no té un origen ni tan erudit ni tan històric com l'anterior, però no deixa de tenir-hi relació. Està agafat d'una expressió popular que la gent gran de la meua família fa servir sovint i que sempre m'ha agradat sentir. Acostumen a dir que un senyor o una senyora *és molt persona* quan demostra tenir un comportament molt humà: una mena de barreja equilibrada de sentit comú, respecte, equanimitat i racionalitat.

Després d'aquesta explicació, la unió de república i persones s'entendrà millor i, per tant, la intencionalitat d'aquesta secció: opinar de tot i res, cercar casos i exemples que facin visible l'existència o no en el nostre entorn de valors com la llibertat, la igualtat, la fraternitat i d'actituds com el senti comú, el respecte, l'equanimitat i la racionalitat.

Veure'l treballar era una lliçó de feina ben feta

Dit això, expliquem el per què del títol de l'article d'aquest mes. Recentment ens ha deixat el Salvador, tot un senyor que ha format part del meu paisatge des de la meua infància. Des de l'edat de 4 anys aproximadament, i durant 36 anys, i fins fa uns mesos, he anat a veure'l perquè em deixés més pelat que abans de visitar-lo. Recordo haver-hi anat moltes vegades amb el meu amic Pere quan encara teníem 8 o 9 anys i que fèiem broma per saber a qui li tocava que li tallés el cabell el Salvador, per a qui la paraula "poquet" o "miqueta" no tenia cap significat en boca d'un marrec. A qui li tocava el Salvador sabia que la rapada seria digna d'un soldat en període d'instrucció... Tranquil, meticulós, perfeccionista i amb una conversa que amb poques paraules deia molt, xac-xac! Rip-rip! Sempre et deixava a punt per anar de comunió. Era molt persona, com dirien els meus familiars més grans i per a mi representa una manera de fer i d'entendre la vida que està desapareixent. Veure'l treballar era una lliçó de feina ben feta, d'amor per les coses ben fetes, d'educació i cortesia, d'amabilitat, de tot això que ja sabeu i que trobem a faltar...

És xocant i desconcertant que un referent, una persona que sempre has sabut on trobar, que sempre ha format part del teu entorn, marxi de sobte i en desaparèixer també faci desaparèixer una part de la teua pròpia vida. Costa d'acceptar que la propera vegada que anem a *pelar-nos*, el Salvador no estigui arreglant una barba o un serrell a la primera cadira de la barberia. Ens ha deixat discretament (com no podia ser d'altra manera) i malgrat no aparèixer-ne grans elogis als diaris i revistes locals, estic segur que n'ha rebut molts i de molt sincers dels tots els orfes de tisora que ha deixat. Ara, la primera cadira l'ocupa el Joan, com ha de ser. I segur que durant molts anys amb la seva feina i el seu saber fer farà que ens recordem molt i molt del seu pare. Això sí, amb un xic més de conversa...

Mostra i tallers de Cultura Tradicional Catalana de Salou

dissabte_19/gener_17h.
Al Centre Cívic

AJUNTAMENT DE SALOU

la xarxa

Mi pequeño homenaje al Coso Blanco...

Natalia Castellanos xt.instalaciones@hotmail.com

Hemos crecido con las luces de colores
con las carrozas presumiendo en nuestras calles
con las miradas de inocencia en los balcones
y mil millones de canciones coloreando nuestros bailes.

Hemos llegado de la mano de los sueños
viendo la lluvia convirtiéndose en papel,
hemos luchado como buenos caballeros
haciendo de la fiesta un juego... que año tras año ha de volver

Hemos vestido con orgullo nuestros trajes
y hemos unido a nuestro pueblo por un día,
siendo capaces de borrar las diferencias
hemos juntado nuestras fuerzas para dar paso a la alegría.

Una vez más reviviremos el momento
y nos prepararemos para la ocasión
como los personajes salidos de un cuento
disfrutaremos de este encuentro... en nuestras fiestas de Salou.

902 108 322
Fax: 977 30 29 18

www.pdpdomotica.es

diseño, gestión e integración domótica

ART-DECO

ENMARCACIÓ
QUADRES I FOTOS SOBRE TELA
DECORACIÓ
PINTURES A L'OLI

C/Berenguer de Palou, 8 SALOU
Tel. 977 38 07 54

 centreopticsalou

Via Augusta, 15
977 38 47 09
SALOU

Moda: pregunta-li a l'Alfred

Alfred Besora alfredbesora@mac.com
Salouenc, treballa de creatiu al Grup Cortefiel.
Viatja per tot el món buscant tendències.

● *Per què les etiquetes de les peces de vestir són tan llargues? Últimament m'he adonat que a la roba que compro, sobretot a les grans cadenes, hi trobo unes etiquetes molt i molt llargues i m'agradaria saber per què. Gràcies.*
Carme A. Salou (Covamar)

En primer lloc, Carme, benvinguda a la secció de consultes sobre moda, estil i tendències que inaugures a la revista *Salou Magazine*. Per a la resta dels nostres lectors, aprofito l'avinentesa per fer-vos partícips d'aquesta nova secció i convidar-vos a enviar-me les vostres consultes a l'adreça de correu: alfredbesora@mac.com, incloent el vostre nom i des d'on m'envieu la consulta.

Aquesta que ens envia la Carme és una pregunta molt interessant i que de ben segur us heu fet molts de vosaltres algun cop. Hi ha molta gent, entre els quals m'incloc, que quan compra una peça de vestir el primer que fa és treure totes les etiquetes, amb cura de no fer malbé la roba, i intentant de recordar de què està feta per a quan calgui rentar-la. Altres aguanten estoics el frec, al coll i als costats, de les etiquetes, que sovint tallen com a navalles o rasquen com a ungles recent retallades. Les principals "culpables" d'haver de cosir etiquetes tan llargues a la roba són les polítiques lingüístiques dels

països on les marques hi tenen botigues. Ja heu vist que poso culpables entre cometes per no ferir cap tipus de susceptibilitat. També és cert que per poder oferir-vos bons preus, les marques han de tenir moltes i moltes botigues per poder produir quantitats de peces molt grans i així abaratir-ne els costos. Quan un país com el nostre està sobresaturat de botigues i de marques no els queda altre remei que anar a l'estranger, en forma de franquícies o de botigues pròpies. Així s'acaba havent d'incloure totes les llengües de tots, o quasi tots, els països on tenen botigues, les instruccions de rentat, la composició exacta, l'origen, les dades dels importadors, etc. I per acabar-ho d'adobar i fer-ho encara més difícil, hi ha països com ara els àrabs, per exemple, que no permeten que a les etiquetes de les peces de vestir que es venen en el seu territori hi aparegui ni un text en hebreu. És per això que, si us hi fixeu, en moltes etiquetes les instruccions en hebreu apareixen prop del límit de l'etiqueta per ser tallades amb facilitat si la peça arriba a algun país àrab.

Bé, Carme, espero que t'hagi ajudat a resoldre els teus dubtes. També et dic que et preparis perquè, a no ser que s'inventin les etiquetes digitals, seguirem trobant etiquetes més i més llargues cada cop.

Bé, doncs, espero haver-vos ajudat i desitjo que no penseu que això és massa difícil per a vosaltres. Recordeu: si no domineu el terreny, opteu per les eleccions segures.

BONA FESTA MAJOR D'HIVERN

perruquers

Tel. 977 353535
C/ Via Roma, 22-24
SALOU

● *Per a què serveix una desfilada? He estat veient les desfilades a la televisió i em pregunto per a què serveix una desfilada? Em refereixo que ben sovint la roba que treuen les models no respon a cap criteri comercial. Llavors no entenc per què són tan diferents les peces de vestir d'una passarel·la i per a què serveix.*
Marta R. Salou (Platja llevant)

No saps com me n'alegro que em facis aquesta pregunta, Marta. Per fi podré resoldre aquest dubte que té molta gent i que és el primer que em pregunten quan saben que em dedico al món de la moda.

En primer lloc, hem de fer una fàcil diferenciació entre les grans cadenes i les marques. Segur que ja em deus haver vist citar les grans cadenes en aquesta secció. Una gran cadena seria una marca de roba que es ven a gran escala, amb molts punts de venda en diversos països, com per exemple el Grup Cortefiel, que és on jo treballo, que comercialitza diferents marques o grans cadenes com *Springfield*, *Woman's secret* o *Pedro del Hierro*. Després hi ha les marques, que en general es venen en espais multimarca, encara que últimament han pujat al carro d'obrir botigues pròpies, un exemple seria *Hugo Boss*. I més amunt en aquesta piràmide hi hauria les grans marques, que sovint es dediquen a l'alta moda, com per exemple *Dior* o *Gucci*.

Normalment hauràs vist desfilades a la televisió de les marques i de les grans marques. Aquestes grans marques saben que l'única possibilitat que tenen d'esgarrapar uns segons de televisió és sent transgressors. Saben que quan més arriscada sigui la proposta més populars seran. Només cal que recordem el cas del David Delfín que fa uns anys va aconseguir ser portada de tots els diaris amb una posada en escena d'avantguarda, on les models desfilaven amb bosses de paper que els tapaven el cap.

Així és que en una passarel·la hi trobarem propostes arriscades que possiblement només responguin a criteris artístics i de posada en escena, on l'important és més l'estilisme que la peça. Peces que ha estat concebudes per a què en parlis tu amb les teves companyes de feina. Perquè el cert és que totes aquestes marques: *Dior*, *Prada*, *Chanel*, *Gucci*, *Versace*, etc. només viuen de vendre perfums i productes de la línia de tenir cura de la pell. Jo, sempre que em fan aquesta pregunta, acabo dient que la passarel·la és a la moda del carrer el que la Fórmula 1 és al teu utilitari.

● *Què em pot passar per tenir una bossa falsa? Ara fa un mes, un dia que vaig anar a Barcelona, em vaig comprar una bossa de marca falsejada. El mes que ve ens agradaria anar amb els nens a París a un gran parc temàtic i m'han dit que vagi amb compte amb la bossa. M'agradaria que em diguessis si em pot passar alguna cosa per anar a l'estranger amb una bossa falsejada.*
Lector anònim. Salou

Bé, lector anònim, també em fa molta il·lusió la teva pregunta. Ja, ja! Per ser el primer número de la secció, esteu ben encertats amb les preguntes. Fas molt bé de fer-la i de preocupar-te'n abans de marxar. T'he de dir que per a les autoritats de segons quins països, especialment de França, no és una broma portar mercaderia d'imitació d'empreses amb seu social en aquell país. Segons la informació de què dispo et poden fer pagar de multa per la còpia que portes fins a tres vegades el preu de l'article original i te'l poden decomissar, és clar. Jo t'aconsellaria que no te la juguis perquè pots acabar amargant les vacances a la teva família abans que comencin. Crec que és millor que et deixis la bossa a casa i vagis amb la de Zara.

SALOU magazine

L'equip de Salou Magazine els desitja:

BONA FESTA MAJOR!

C/ Guillem de Montcada, 20, 43840 SALOU · Tel. 977 383466 · mail: info@saloumagazine.com
www.saloumagazine.com

Ara que vénen rebaixes?

Alfred Besora alfredbesora@mac.com

Les festes de Nadal ja han acabat i ara ens toca l'època de l'any més divertida per als addictes a les compres. I també la més perillosa, és clar, si és que teniu la mà o la targeta de crèdit una mica lleugeres. El primer, i més important, a l'hora de fer front a unes rebaixes és tenir ben clar quin és el pressupost de què disposeu. Però això t'ho has de preguntar d'una forma ben seriosa, perquè t'he de dir (i sé de què parlo) que les botigues i les grans superfícies han preparat tot d'estratègies, des de ja fa bastants mesos, per a què acabis comprant molt més del que penses i del que necessites, per suposat. És important que apuntis en un paper el pressupost total del que disposes per a tot el període de rebaixes, que recordem, s'allarga fins a l'1 de març.

Un cop tinguis clar els diners que tens, has d'anar al teu armari i esbrinar, sense fer trampes, quines coses necessites realment. Pregunta't per les peces que més o menys saps que necessites, i en primer lloc, per les que no pots passar sense d'aquí fins que arribi el bon temps. Aquesta època és especialment bona per comprar roba d'abric, perquè les marques saben que si no la venen ara ja no la vendran, així que aconseguiràs bons preus en aquest tipus d'articles. Vés repassant totes les parts del teu armari fins acabar amb les sabates. Un cop tinguis la llista feta sota pressupost, et demanarà que vagis assignant a cada peça el pressupost

màxim de què disposes. Si se t'acaba el pressupost a la meitat de la llista és que hauries hagut de ser més realista i, o et sobren peces o et falten diners. O sigui, que l'única solució, llevat que atraquis un banc, és que redueixis la llista.

I et repeteixo que és imprescindible, si després no vols ensurts, que vagis a comprar amb les idees ben clares i deixant el cor de banda. Pensa que a la majoria de les botigues trobaràs peces ja de l'estiu amb preus sense rebaixar. És aquí on t'he d' aconsellar que et fixis bé en les etiquetes, on ja saps, per les vegades que t'ho hem repetit, que ha de constar el preu original i el preu rebaixat. Així t'evitaràs de comprar una peça de roba de temporada pensant que està rebaixada.

Finalment el meu consell és que t'esperis tot el que puguis a anar de rebaixes. Tot plegat és una mica com un joc de cartes en el qual guanya aquell que sap aguantar més les seves cartes. Et puc assegurar que pots comprar grans gangues si t'esperes al que s'anomena segones rebaixes i si busques una mica abans de comprar el primer que trobis, perquè si quan tornes per alguna cosa que t'havia agradat, no la trobes, és que no era per a tu. Sempre hi ha una ganga millor passada la cantonada.

Per acabar només desitjar-te felices rebaixes i que no et preocupis, perquè malauradament per als que són multimilionaris, l'estil no és una qüestió de pressupost.

El racó de la salut

Tenir cura de la nostra pell

Anna Pastor annapastor.cherta@gmail.com

Terapeuta, massatgista

La pell és l'òrgan més extens del cos humà i en general és poc reconegut per les seves funcions (mantenir l'equilibri de la temperatura corporal i protegir-nos de l'exterior, entre d'altres). Això sí, a tots ens agrada tenir i tocar una pell suau, mimada i neta.

Moltes vegades ens fa mandra de tenir-hi cura, però en general tenim prou cura de la pell facial, però ens oblidem la de la resta del cos. Tot i que aquesta té menys glàndules olives que l'autohidrati i que moltes vegades pateix roba ajustada i sintètica, a més del vent, el fred, el sol i l'oblit de l'hivern.

Per donar-li un aspecte saludable i un tacte generós -genètica a banda- només hi ha una fórmula efectiva per tenir cura de la nostra pell, tant de la facial com de la corporal: **exfoliació - hidratació - constància**.

Hauríem de sovintejar la visita als centres d'estètica, però especialment en èpoques econòmicament crítiques ho deixem per "més endavant". Doncs us faré un regal per al mes de gener: una fórmula fàcil i barata per mantenir la pell del cos neta i hidratada.

Exfoliació o peeling és la tècnica de descamació de les cèl·lules mortes de la pell. Aproximadament una vegada al mes, les cèl·lules que configuren l'epidermis es moren per donar pas a les noves. Aquest és el procés natural de regeneració.

L'exfoliació i/o els productes de cosmètica exfoliants ens ajuden en aquest procés natural netejant les restes que queden adherides a les capes superficials de l'epidermis. D'aquesta manera aconseguim que els productes hidratants siguin molt més efectius ja que la penetració posterior del producte s'aconsegueix més ràpidament.

La fórmula casolana que us recomano és la següent:

Agafarem una crema netejadora facial i la barrejarem amb sal o sucre. No cal fer-ho cada dia, un o dos cops al mes és suficient. Per tant, no fem curt en la quantitat de crema, que ens ha d'arribar per a tot el cos.

En aquest procés de neteja guanyarem, a més, augmentar el

rec sanguini perifèric (no estem tractant varius ni problemes circulatoris més greus). Només guanyem sang als capilars, és a dir, alimentem millor la pell i en millorem l'aspecte.

Podem aplicar massatges circulars suaus i llargs per no agredir ni irritar la pell. Cal tenir en compte que l'aigua de la dutxa no ha de ser molt calenta, tèbia és suficient perquè després de l'exfoliació la pell sempre està més sensibilitzada.

Hem de tenir en compte també que com més gruixut és el gra del producte, més agressiu resultarà per a la pell. Per posar un exemple, si fem servir sal de cuina el gra és menys agressiu que si fem servir sal gruixuda. *En aquest cas només l'aplicariem, mai en faríem massatge*.

Les dosis les anireu trobant segons aneu practicant i segons el gust del consumidor/a.

Les normes bàsiques, recordeu, són: la textura del gra i també l'espessor de la crema. Si teniu la pell descamada, eixuta o deshidratada el millor és substituir la crema netejadora per l'oli d'oliva o d'ametlles.

El segon pas, fonamental, és la hidratació que, evidentment, comença per beure l'aigua necessària cada dia. Poc i sovint. A glops fins aconseguir veure'n dos litres durant tot el dia. No serveixen els cafès o les infusions, tot i estar fets amb aigua. El millor és deixar aquesta petita quantitat d'aigua una estoneta a la boca i després empassar-se-la. No només hidratarem la pell, sinó també els òrgans interns i el cervell. I la tercera part de la fórmula és la constància. I aquí sí que jo no puc intervenir-hi directament. Només vull dir-vos que si us fa molta mandra la fórmula casolana, segur que la vostra esteticista estarà encantada de fer-vos una exfoliació corporal amb hidratació a la seva cabina.

Per acabar, un altre truc: ompliu la banyera amb aigua tèbia i poseu-hi un raig d'oli. Quan esteu banyant-vos aneu remenant l'aigua de tant en tant perquè l'oli entri en contacte amb la pell (ja sabeu que l'aigua i l'oli fan de mal barrejar) i aneu seguint el ritme tranquil de la música de fons. Apliqueu-vos la crema hidratant o nutritiva i ja esteu preparats per al que vulgueu.

Els desitgem
bona festa major

Tel. 977 382913
C/ Francolí, 8
Local 4B
SALOU

PELUQUERÍA

EDUARDO CUESTA. *Cheff Restaurante Lumine, Salou.*

RAFA SÁNCHEZ. *Cheff Restaurante La Casa del cura*

CREPS DE SALMÓN AHUMADO CON MEZCLUM DE LECHUGAS AL ESTILO ORIENTAL

Ingredientes x 4 personas:

2 Sobres de salmón ahumado., 1 Bolsa de lechugas variadas (mezclum), 1 Bote de surtido chino de ensaladas, 100g de Sucedáneo de cangrejo, Aceite de oliva, Vinagre de Módena Mermelada de manzana

ELABORACIÓN:

Abriremos la bolsa de lechugas y las lavaremos. Aunque normalmente ya vienen lavadas, nos aseguraremos de que estén bien limpias. Abriremos el bote del surtido chino y dejaremos escurrir. Descongelaremos el sucedáneo de cangrejo y lo desmenuzaremos. Lo mezclaremos todo y aliñaremos con un poco de aceite, vinagre y sal.

ELABORACIÓN:

Abriremos la bolsa de lechugas y las lavaremos. Aunque normalmente ya vienen lavadas, nos aseguraremos de que estén bien limpias. Abriremos el bote del surtido chino y dejaremos escurrir. Descongelaremos el sucedáneo de cangrejo y lo desmenuzaremos. Lo mezclaremos todo y aliñaremos con un poco de aceite, vinagre y sal.

Vinagreta:

Pondremos en un bol la mermelada de manzana y el vinagre de Módena restante e iremos añadiendo aceite de oliva, como si de una mayonesa se tratase, hasta conseguir que esté todo ligado. Reservamos.

MONTAJE DEL PLATO:

Extenderemos las lonchas de salmón y sobre éstas pondremos la mezcla de lechugas y cangrejo que teníamos preparadas y lo envolveremos como si de una crepe se tratase. Lo dispondríamos en el fondo de un plato hondo. A continuación añadiríamos la vinagreta de manzana y decoraríamos el plato con un poco de perejil picado y nuestra imaginación.

BOGAVANTE SALTEADO CON MANTEQUILLA DE PISTACHOS

Ingredientes x 4 personas:

1 bogavante de 500gr aproximadamente
1kg de mantequilla
400gr de pistachos tostados
2 limones
Sal

ELABORACIÓN:

Para elaborar este plato, en primer lugar, se pone en un bol la mantequilla y se introduce en el microondas a media potencia, el tiempo necesario hasta que ésta esté totalmente derretida.

Seguidamente se deja reposar unos 5 minutos para que se distinga claramente la grasa del suero. Retiramos éste último y se pone el resto en el vaso de la batidora, junto con los pistachos, que previamente se habrán pelado, el zumo de los dos limones y sal al gusto.

Triturar hasta que quede una pasta homogénea, verter el resultado en un recipiente y dejar en la nevera 24 horas.

En segundo lugar, trocearemos el bogavante (que puede ser sustituido por gambas, langostinos, langosta, etc.) cortándole las pinzas en dos trozos, la cabeza por la mitad y la cola en rodajas.

En una sartén a fuego vivo, con un hilo de aceite de oliva, se saltará el bogavante y el jugo que habrá desprendido al cortarlo.

Cuando esté a media cocción se añaden 4 o 5 nueces de la mantequilla de pistachos, se remueve bien en la sartén para que se mezcle bien el bogavante con ésta, consiguiendo que se impregne con los trocitos de pistachos.

MONTAJE DEL PLATO.

Servir en un plato, añadiendo unos pistachos crudos o tostados por encima.

Buen provecho y FELIZ AÑO, LECTORES

PABLO HOUSEMANN. *Cheff Rte. La Morera de Pablo y Ester*

ESFERA DE BRANDADA DE BACALAO RELLENA DE TALLARINES DE CALAMAR EN SU TINTA

Ingredientes x 6 personas:

500g. calamar, 400g. de bacalao, 2 cebollas, 1 puerro, 300g. de chalotas, 1 cabeza de ajos, 500g. de tomates, 2 pimientos choriceros, 250ml aceite de oliva, 250ml aceite de girasol, pan de algas (puede servir otro), media copita de jerez, pimienta negra, 250ml fumet de pescado.

ELABORACIÓN:

Para la brandada: desmigar el bacalao en un vol. Mezclar los dos tipos de aceite y poner los ajos limpios en la mezcla. Pochar a fuego medio. Una vez dorados los ajos, se añaden al vol con una pizca de pimienta. Ir tirando el aceite al bacalao “crudo” y triturar con el túrmix.

Para los tallarines de calamar: limpiar los calamares reservando la tinta. Enrollarlo entero y congelar. Así podremos cortarlos, haciendo los tallarines. Los saltearemos a fuego fuerte y los reservamos. En la misma sartén pochar a fuego lento la cebolla y el puerro. Una vez dorado añadir el jerez, reducir el vino y añadir la tinta. Cocer 1min y añadir el calamar salteado (cocer 2min a fuego muy lento).

Para la esfera: extendemos papel film. Extendemos dos buenas cucharadas de brandada que alisaremos en forma esférica dejando 1cm de grosor. En el centro colocamos los tallarines. Cogemos las puntas del papel film y las levantamos cerrando los tallarines. Le daremos forma y presión. Un día en la nevera y lista para hornear.

Para la salsa: poner los pimientos en agua tibia, una vez tiernos rascar la carne del mismo y reservar. Pochar las chalotas y un diente de ajo, añadir los tomates picados. Añadir los pimientos y cocinar 15 seg. Añadir el fumet y dejar reducir 3min. Triturar y colar. El crujiente de pan se consigue congelando el pan. Cortarlo muy fino y hornearlo.

MONTAJE DEL PLATO.

Librar del plástico la esfera y hornearla hasta dorar. Colocar la salsa en el fondo del plato, encima la esfera y clabada en ésta, el crujiente de pan. Espolvorear con cebollino fresco.

RAQUEL VILAPLANA *Cap de producció, geladeries la Ibense*

CHOCOLATE A LA TAZA Y BIZCOCHITOS DE VAINILLA

CHOCOLATE

Ingredientes x 4 personas:

900 gr. de leche, 100 gr. de nata líquida, 100 gr. de cobertura chocolate con leche, 200 gr. de cobertura chocolate negro 40 gr. de maicena (menos almidón menos espeso), 1 vaina de vainilla, regaliz en polvo o canela, 1 c/s de sal

ELABORACIÓN:

Mezclamos sólo 100 gr. de leche con la maicena. Hervimos el resto de la leche con la nata y con el aroma que hayamos escogido (canela, vainilla o regaliz) y lo vamos espesando con la mezcla de leche y maicena. Una vez hervido lo tiramos encima de las coberturas de chocolate rotas en un bol, y nos ayudamos de un túrmix.

MONTAJE DEL PLATO.

Vertemos chocolate en tazas y le añadimos nata montada y ralladura de chocolate. Si os gustan los contrastes ácido –salado, añadirle ralladura de cualquier cítrico.

BIZCOCHITOS DE VAINILLA

Ingredientes x 4 personas:

3 huevos grandes, ½ taza de azúcar, 1 taza de harina, 1 cucharadita de levadura Royal, 1 cucharadita de esencia de vainilla, 1 pizca de sal

MONTAJE DEL PLATO.

Tres pasos: Batimos los huevos con el azúcar hasta obtener una mezcla espesa y clara de color. Tamizamos (pasar por colador) la levadura, la harina y la sal. Mezclamos las dos mezclas poco a poco, con un movimiento envolvente (de abajo a arriba para mantener el aire de la mezcla)

Lo dejamos reposar y lo ponemos en una manga pastelera. Elegimos boquilla según la forma que le queramos dar y en una bandeja bien untada de mantequilla los ponemos del tamaño deseado. Precalentamos antes el horno y los horneamos a 160/170 C° hasta que estén doraditos.

El Parc de Nadal de Salou va rebre la visita d'unes 8.000 persones

Prensa

Unes 8.000 persones van passar pel Parc Infantil de Nadal de Salou, ubicat al Pavelló Municipal d'Esports entre el 27 de desembre i el 5 de gener. Durant aquests deu dies, els assistents van poder participar en una desena de tallers (per exemple, de maquillatge i perruqueria, de malabars, de papiroflèxia, de disfresses, de fotografia, de Play Station) i de diverses atraccions, com ara karts, quads, rocòdrom, inflables, trenet, partits de futbol, de bàsquet i voleibol, tirolina, tennis taula i ludoteca. A banda d'això, es van oferir actuacions de diferents tipus: de teatre, de hip hop, de circ, de màgia, etc.

Els joves van tenir també el seu espai en l'anomenat 'Parc Jove' durant cinc nits, en què van poder rebre classes d'automaquillatge i hip hop; i prendre part en un torneig de dards i de futbol 3x3 o muntar en quad. Uns 500 van aprofitar aquesta oportunitat, en concret.

El regidor de Joventut, Daniel López, va manifestar la seva satisfacció per aquesta afluència de gent al Parc de Nadal, que va estar obert en horari de matí i tarda i va dir que, vist l'èxit del Parc Jove, la voluntat de l'Ajuntament és potenciar-lo l'any que ve. De la mateixa manera que el consistori treballarà per introduir noves atraccions per diversificar l'oferta i satisfer el major nombre de gustos possible. En aquesta passada edició, les novetats han estat els ponis i els quads, que es van posar a disposició dels ciutadans a l'antic dipòsit de vehicles.

bar mallorca

Menú diario
Tapas variadas · Bocadillos

C/Barcelona, 70 · SALOU
Tel. 977 353879

bar parada

Tapas variadas · Bocadillos

C/Barcelona, 45 · SALOU
Tel. 630 627 068

La foto amagada

La foto amagada es una secció que mostra una imatge insòlita o desconeguda de Salou. Animeu-vos a participar-hi enviant les vostres fotos al correu web:

info@saloumagazine.com

La millor imatge serà publicada mensualment

Com una flor [Manu Ferrando](#) etnies120@gmail.com

Reflex [Manu Ferrando](#) etnies120@gmail.com

AGENDA/SALOU

FINS EL 23 DE FEBRER

19 GEN/ 23:00h PUB ZEPPELIN, concert, THEE TUMBITAS. Gratuït

23 GEN/ CENTRE CÍVIC, MARATÓ DE CINEMA DE TERROR.

24 GEN/ 18:00h BIBLIOTECA MUNICIPAL, espectacle, PALLASSOS I MIM BUF!! A càrrec de Cop de Clown

25 GEN/ 23:00h SALA GARAGE, concert, MELANCOMÍA. (CAMBRILS rock-gòtic). Gratuït

28 GEN/ 19:00h LA LUZ DEL FARO, ENCUENTRO DE TAROTISTAS

01 FEB/ 18:30h BIBLIOTECA MUNICIPAL, contes +8 anys, PETIT GRAN GRUP DE L'HORA DEL CONTE. Anna Catà

08 FEB/ 23:00h SALA GARAGE, concert, EGO. (SALOU pop-rock). Gratuït

09 FEB/ 23:00h PUB ZEPPELIN, concert, NOTHINK. Gratuït

12 FEB/ MATÍ TAS, teatre escolar, CONTES QUE SONEN

13 FEB/ MATÍ TAS, teatre escolar, TOCATA I VOCATA

13 FEB/ 20:30h SALA XAVIER TURULL, concert, MARIA ESCOBAR/ A.BRANCH (soprano i piano)

15 FEB/ 23:00h SALA GARAGE, concert, D.F.A (TARRAGONA trash-metal). Gratuït

16 FEB/ 18:00h TAS, teatre infantil, LA LLUNA D'EN JOAN. 3 euros

20 FEB/ 20:30h SALA XAVIER TURULL, concert, ADRIÀ BAIGES (guitarra). Gratuït

23 FEB/ 22:00h TAS, cicle de teatre, STALIN. De 18 a 22 euros.

23 FEB/ 23:00h PUB ZEPPELIN, concert, LO PARDAL ROQUER. Gratuït

DEL 18 AL 27 DE GENER

FESTA MAJOR D'HIVERN SALOU 2008

MÉS INFORMACIÓ: Departament de Cultura i Festes tel:977309200

Descarrega't el programa d'actes a www.salou.org

* Salou Magazine, amb la voluntat de fer una Agenda Cultural del nostre municipi, demana a les entitats, associacions i empreses privades que estiguin interessades en promocionar algun acte o esdeveniment, ens ho facin saber a través del nostre correu web: info@saloumagazine.com o a través del tel. 977 38 34 66.

Aprofitem per donar les gràcies als nostres col.laboradors, sense ells la nostra tasca no seria possible.

TROPICAL

Salou

CARNAVAL
veneciano

Sábado **2** Febrero del 2008

Te hemos preparado un auténtico carnaval veneciano. Vive toda la magia y el glamour de Venecia participando en un baile de máscaras en el que tu eres el principal protagonista...

www.tropicalsalou.com

FLOOR 1 Comercial, Pop, Dance & House
FLOOR 2 R&B, Reggae, Soul, HipHop
TERRACE Lounge, ChillOut, Cocktails
VIP ROOM Club, Botellas, Reservas

Dj's, Gogo's, Visuals, Performances, Cocktails,
Merchandising, servicio de guardarropa, etc.

Reservas: Salas, Mesas VIP, Eventos...

627 979 530 / 977 383 467

Reservado el derecho de admisión/ Reserve the right to refuse admission

Kiss enjoysalou

TROPICAL

SHOOPY'S

Puerto Príncipe

TWO MUCH

AL MONSA

TROPICAL Salou, C/ Carlos Buigas 39, Salou